

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

בפני כב' השופט בני שגיא

המאשימה	מדינת ישראל
	על-ידי ב"כ עוה"ד עומרי קופלר, אור גבאי ורונה וולק

נגד

הנאשמים	1. נידאל אבו לטיף (קבוע למועד אחר)
	2. פאדי ערטול
על-ידי ב"כ עו"ד איתי בר-עוז
	3. ואסים ערטול
על-ידי ב"כ עו"ד ירון ברזילי ועו"ד עומרי רוזנברג
	4. שאדי ערטול (קבוע למועד אחר)
	5. חאלד אסלן
על-ידי ב"כ עו"ד עליאן ענאן
	6. מכרם טנוס (קבוע למועד אחר)
	7. חאלד אבו לטיף
על-ידי ב"כ עו"ד איתי בר-עוז ועו"ד באסל פלאח
	8. שריף ערטול
על-ידי ב"כ עו"ד עדי ברקאי ועו"ד מוחמד עסלי
	9. כפיר לביא (נדון)
	10. ניזאר ארטול (קבוע למועד אחר)
	11. פריד מחול (קבוע למועד אחר)
	12. די.אי.אס. קונטו-בע"מ (נדון)
	13. נ.מ.ר.ה. פרויקטים בע"מ

גזר דין

בעניינם של נאשמים 2, 3, 5, 7, 8

כללי

1. נאשמים 2, 3, 5, 7, 8 אשר דינם ייגזר בגזר דין זה (להלן – הנאשמים בעניינינו) הודגו והורשעו בכתב האישום המתוקן (להלן – כתב האישום) וזאת במסגרת הסדר טיעון כולל שגובש בפרשה לאחר חליך גישור.
2. במסגרת הסדר הטיעון, ובהתאם לתשתית הראייתית שלובנה בחליך הגישור, בוצעו תיקונים משמעותיים ביחס לכתב האישום המקורי, ובין היתר, נמחקו העבירות לפי חוק מאבק בארגוני פשיעה, תשס"ג-2003. פועל יוצא מהתיקון האמור היה העברת התיק מסמכות מותב תלתא למוותב דן יחיד, וגיבוש הסכמה, בהתאם לנוהל נשיאת בית המשפט העליון בנושא גישור, לפיה גזר הדין יינתן על ידי המותב ששימש כשופט המגשר.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 55674-03-23 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

פרטי העבירות ואופי ההסדר שגובש עם כל אחד מהנאשמים

3. **נאשם 2** (להלן – פאדי) הורשע בעבירות של עבירת סחיטה באיומים לפי סעיף 428 סיפא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין); עבירת מתן שירותי אשראי ללא רישיון לפי סעיף 12(א) בשילוב סעיף 94(א)(1) לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (שירותים פיננסיים מוסדרים), תשע"ו-2016 (להלן – חוק הפיקוח); עשיית פעולה ברכוש מסירת מידע כוזב ומניעת דיווחים (ריבוי עבירות) לפי סעיף 3(ב)(1) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן – חוק איסור הלבנת הון); עבירות השמטת הכנסה מתוך דו"ח ושימוש במרמה עורמה ותחבולה לפי סעיפים 1(220) ו-1(5)220 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן – פקודת מס הכנסה).

ההסדר שגובש עם פאדי לא כלל הסכמות לעניין העונש.

ביחס לאישום הרביעי - הוסכם כי על אף שעל פי נוסח כתב האישום היקף הפעילות של נש"פ סנד בנש"פ נמרה וקונטו עומד על סך של 504,755,392 ₪, לצורך הטיעון לעונש בעניינו של פאדי היקף הפעילות יעמוד על סך של 300 מיליון ₪.

עוד הוסכם כי רכיב החילוט (המשותף ביחד עם נידאל – נאשם 1) יעמוד על סך 3,500,000 ₪ מתוך הכספים התפוסים במזומן אצל התביעה במועד גזר הדין.

4. **נאשם 3** (להלן – ואסים) הורשע על יסוד הודאתו בשתי עבירות של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 סיפא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין.

ההסדר שגובש עם ואסים לא כלל הסכמות לעניין העונש.

5. **נאשם 5** (להלן – אסלן) הורשע בעבירות של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 סיפא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; ובהשמטת הכנסה מתוך דו"ח במרמה עורמה ותחבולה לפי סעיף 1(5)220 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש].

ההסדר שגובש עם אסלן לא כלל הסכמות לעניין העונש, למעט לעניין קנס לגביו סוכם שיעמוד על סך של 600 אלף ₪. בנוסף, הוסכם על טיעון פתוח לגבי תוספת קנס בגין הרשעת אסלן בעבירת הסחיטה באיומים.

בהיבט הדיוני סוכם כי הסניגור יוכל לטעון שסכום הסחיטה המופיע בכתב האישום הוא ללא גיכוי ההוצאות והמע"מ (ביחס לעבירות המס).

6. **נאשם 7** (להלן – חאלד) הורשע בקבלת נכסים שהושגו בפשע לפי סעיף 411 לחוק העונשין.

ההסדר שגובש עם חאלד כלל הסכמה עונשית במסגרתה טענו הצדדים במשותף להטלת עונש מאסר בפועל כמניין ימי מעצרו, מאסר על תנאי, וקנס בסך 100,000 ₪.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

נאשם 8 (להלן – שריף) הורשע בסיוע לעשיית פעולה ברכוש, מסירת מידע כוזב ומניעת דיווחים (ריבוי עבירות) לפי סעיף 3(ב)(1) לחוק איסור הלבנת הון, בצירוף סעיף 23(א)(2) לחוק העונשין וסעיף 31 לחוק העונשין.

החסדר שגובש עם שריף כלל הסכמה עונשית במסגרתה טענו הצדדים במשותף להטלת עונש מאסר בפועל כמניין ימי מעצרו, מאסר על תנאי, וקנס בסך 100,000 ש"ח.

פירטי העבירות ואופי החסדרים שגובשו עם יתר הנאשמים

7. לשם השלמת התמונה העובדתית, להלן סעיפי האישום בהם הורשעו הנאשמים הנוספים בכתב האישום, והסדרי הטיעון בעניינם:

נאשם 1 (להלן – נידאל) הורשע בעבירות של סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 סיפא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; מתן שירותי אשראי ללא רישיון לפי סעיף 12(א) בשילוב סעיף 94(א)(1) לחוק הפיקוח; השמטת הכנסה מתוך דו"ח ושימוש במרמה. עורמה ותחבולה לפי סעיפים 1)220 ו-5)220 לפקודת מס הכנסה.

החסדר שגובש עם נידאל לא כלל הסכמות לעניין העונש, אולם סוכם כי התביעה לא תטען לחילוט רכוש (וזאת נוכח רכיב החילוט המשותף שתואר בעניינו של פאדי).

נאשם 4 (להלן – שאדי). הורשע בעבירות של סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 סיפא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; פעולה ברכוש אסור לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון; עבירות של שימוש במרמה עורמה ותחבולה לפי סעיף 5)220 לפקודת מס הכנסה.

החסדר שגובש עם שאדי לא כלל הסכמות לעניין העונש.

בהיבט הדיוני הוסכם לאחר האיומים המתוארים בסעיף 39 לכתב האישום לא אירע דבר מבחינת שאדי, והוא לא עשה כל פעולה מול אי. עוד הוסכם כי סכום עבירת המס המיוחסת לו הוא סכום ההכנסה ברוטו.

נאשם 6 (להלן – מכרם) הורשע בעבירות של סחיטה באיומים לפי סעיף 428 סיפא בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין; תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין; השמטת הכנסה מתוך דו"ח במרמה עורמה ותחבולה לפי סעיף 5)220 לפקודת מס הכנסה.

החסדר שגובש עם מכרם לא כלל הסכמות לעניין העונש.

בהיבט הדיוני הוסכם כי הסגור יוכל לטעון שסכום הסחיטה המופיע בכתב האישום הוא ללא ניכוי הוצאות ומע"מ (ביחס לעבירות המס).

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

נאשמים 9 ו-12 (להלן – **כפיר ונש"פ קונטו** בהתאמה) הורשעו בעבירה של עשיית פעולה ברכוש מסירת מידע כוזב ומניעת דיווחים (ריבוי עבירות) לפי סעיף 3(ב)(1) לחוק איסור הלבנת הון, לגבי חלקן בצירוף סעיף 23(א)(2) לחוק העונשין. הוסכם כי ביחס לכפיר יעתרו הצדדים לעונש של 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, וכן חילוט בסך 6.5 מיליון ₪. חשוב לציין כי במועד הצגת הסדר הטיעון ביחס לכל הנאשמים, הצגו התביעה ובי"כ כפיר ונש"פ קונטו הסכמה לפיה רכיב החילוט יעמוד על סך של 10 מיליון ₪, אולם זו שונתה, בהסכמת הצדדים ובהתאם למו"מ ישיר שהמשיכו לנהל ביניהם, נהועמדה בהמשך על 6.5 מיליון ₪.

ביום 29.5.24 ניתן גזר הדין בעניינם של כפיר ונש"פ קונטו בגדרו אימץ בית המשפט (כב' השופטת דנה אמיר) את הסדר הטיעון.

נאשם 10 (להלן – **ניזאר**) הורשע בעבירה של סיוע למתן אשראי ללא רישיון, לפי סעיף 12(א) בשילוב 94(א)(1) לחוק הפיקוח. הוסכם כי ניזאר יופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר לעונש, וכי לאחר קבלתו יוכל הסנגור לטעון לאי הרשעה. עוד הוסכם כי ככל שעתירתו לאי הרשעה תידחה, יוטל על ניזאר עונש של מאסר על תנאי שלא יעבור עבירת עוון לצד קנס בסך 120,000 ₪, ומאסר תמורתו לשיקול דעת בית המשפט. כן הוסכם שכלל ותתקבל העתירה לאי הרשעה, ימצא בית המשפט אפיק ראוי לתשלום 120,000 ₪ על ידי ניזאר.

נאשמים 11 ו-13 (להלן – **פריד ונש"פ נמרה** בהתאמה) הורשעו בעבירות של עשיית פעולה ברכוש מסירת מידע כוזב ומניעת דיווחים (ריבוי עבירות) לפי סעיף 3(ב)(1) לחוק איסור הלבנת הון, בצירוף סעיף 23(א)(2) לחוק העונשין. הוסכם כי ביחס לפריד הצדדים יעתרו לעונש של 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ומאסר על תנאי, וכן על חילוט בסך 5,000,000 ₪.

בסמוך לאחר הרשעתם של פריד ונש"פ נמרה, ונוכח השינוי המשמעותי שנערך בהסדר הטיעון שגובש ביחס לכפיר ונש"פ קונטו (המהווה סוג של "תמונת מראה"), ביקשו פריד ונש"פ נמרה לחזור בהם מהודאתם. בקשה זו קבועה לדיון וטרם הוכרעה.

סיפור המעשה בתמצית

8. ניתן לחלק את כתב האישום לשלושה חלקים בהתאם לאישומים השונים.

אישומי הסחיטה (חלק כללי ואישומים 3-1):

החלק הכללי של כתב האישום מפרט את סיפור המעשה והמסכת העבריינית, אשר התרחשה החל מחודש מרץ 2019 ועד לסוף חודש נובמבר 2021 (להלן – **התקופה הרלוונטית**).

עד המדינה בפרשה (להלן – **א'**) הוא טכנאי שיניים ולו היכרות מוקדמות עם חלק מהנאשמים. עובר למועדים הרלוונטיים בכתב האישום, נסחט א' באיומים על ידי גורמי פשיעה אחרים ושונים (בני משפחת נאג'ר ובני משפחת ג'ארושי).

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

על מנת לקדם את הפסקת הסחיטה על ידי אותם גורמים, החל מחודש ספטמבר 2018, פנה א' לנידאל באמצעות ואסים) אותו הכיר כגורם חזק ומרתיע, ביקש את עזרתו וסוכם כי זאת תינתן תמורת 200,000 ש"ח לשלם לנידאל ופאדי.

לאחר חילופי דברים בין נידאל לבין משפחת ג'ארושי אלה חדלו מסחיטתו. בהמשך לכך, החל מחודש מרץ 2019, חלק מן הנאשמים (פאדי, ואסים, ואסלן שעניינם נדון בגזר דין זה ונידאל, שאדי ומכרם) סחטו את א' באיומים במספר הזדמנויות. במסגרת זו, בין היתר, השתלטו אסלן ומכרם על מעבדת השיניים שהייתה בבעלותו של א' וגרפו לכיסם את הכנסותיה תוך שמנעו ממנו באיומים, יחד עם ואסים, לעזוב את עבודתו במעבדה. האלד קיבל לידיו נכסים שהושגו באמצעות הסחיטה.

הסך הכולל של הכספים שהתקבלו כתוצאה מסחיטתו של א' באיומים על ידי הנאשמים השונים, כל אחד לפי חלקו, הוא בסך 2,500,000 ש"ח, הכול כמפורט באישומים הראשון עד השלישי.

הנאשמים השונים ובכללם פאדי ואסלן לא דיווחו על הכנסותיהם מביצוע עבירות הסחיטה במטרה להתחמק ממס, ובכך ביצעו עבירות של השמטת הכנסה ושימוש במרמה עורמה ותחבולה לפי פקודת מס הכנסה כמפורט באישום השישי. שאדי (שאינו מבין הנאשמים שדינם ייגזר בגזר דין זה) אף השתמש בכספי מעבדת השיניים באמצעות חשבון הבנק של א' ונמנע מהעברת ריווחי המעבדה על שמו, וכן ניכח המחאות שהתקבלו מא' ללא ידיעתו והסכמתו של א', ובכך ביצע עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון.

אישומי כלכליים (שלא בזיקה כלשהי לאישומי הסחיטה, חלק כללי ואישומים 4 ו-5):

על פי המפורט בחלק הכללי ובאישום הרביעי, משנת 2012 ועד שנת 2018 היה פאדי בעלים ומנהל של נש"פ ערטול, עסק למתן שירותי מטבע, אשר היה רשום על שם רעייתו ונידאל עבד עמו שם. לאחר שבחודש דצמבר 2017 נדחתה בקשת נש"פ ערטול למתן רישיון למתן אשראי בסיסי, נאלץ פאדי להפסיק את פעילותו במסגרתו, ונידאל נאלץ להפסיק עבודתו שם.

בהמשך לכך, החל מיולי 2018 לכל המאוחר, פעלו פאדי ונידאל למתן אשראי וניכוי המחאות באמצעות עסק למתן שירותי מטבע אחר, בשם נש"פ סנד, אשר אחז ברישיון למתן אשראי בסיסי והיה רשום על שם חיאת חאסן (להלן – חיאת). זאת מבלי שהם עצמם התזיקו ברישיון כנדרש. הגם שהרישיון לנש"פ סנד ניתן על יסוד הצהרת חיאת לפיה אין עוד אדם המכווין את פעילותה בנש"פ סנד, במישרין ובעקיפין, והיא אף התחייבה להודיע על כל שינוי בפרטים תוך 10 ימים – בפועל היה ביכולתו של פאדי לכוון פעולות בנש"פ סנד, והוא פעל כאמור. במסגרת פעילותו בנש"פ סנד, אף עשה פאדי בשנת 2019 שימוש בכרטיסות אותה פתח א' בנש"פ סנד בשנת 2018, בחלק מהמקרים ללא ידיעתו.

פריד (שדינו לא ייגזר בגזר דין זה) שימש כמנהל בפועל של נש"פ נמרה, עסק למתן שירותי מטבע אשר היה רשום על שם רעייתו וכן כרואה החשבון של נש"פ סנד בשנת 2018. בדצמבר 2017 פתח פריד כרטיס לנש"פ סנד בנש"פ נמרה, והחל מיולי 2018 החל פאדי לבצע בצוותא חדא עם פריד פעולות בכרטיסות נש"פ סנד בנש"פ נמרה מבלי שמעמדם של פאדי ונידאל הוגדר בה. על פי עובדות כתב האישום היקף הפעילות בכרטיסות הוא בסך 318,395,176 ש"ח.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

כפיר היה המנהל ובעל 80% מנשי"פ קונטו, עסק למתן שירותים פיננסיים, אשר החזיק ברישיון מורחב למתן אשראי ורישיון בסיסי למתן שירות בנקסי פיננסי. בחודש דצמבר 2017 פתח כפיר כרטסת לנשי"פ סנד בנשי"פ קונטו. במהלך חודש יולי 2018 או בסמוך לכך החל פאדי לבצע בצוותא חדא עם כפיר פעולות בכרטסת נשי"פ סנד בנשי"פ קונטו, מבלי שמעמדו הוגדר בה, מחודש יולי 2018 ועד ינואר 2019 ומספטמבר 2019 ועד יולי 2021. היקף הפעילות בכרטסת נשי"פ סנד בנשי"פ קונטו עומד על 278,455,298 ₪. כמסכם בין הצדדים, לצורך הטיעונים לעונש וגזר הדין בעניינו של פאדי סך הפעולות שביצע פאדי בנשי"פ נמרה וקונטו הוא בסך 300 מיליון ₪ (סכום הכולל את הפעילות בנשי"פ סנד).

בנוסף, על פי המפורט באישום החמישי, החל מיולי 2019 פתחו כפיר ופאדי 10 כרטסות בנשי"פ קונטו על שמם של עסקים שונים (לקוחות נשי"פ סנד) וביצעו בהן פעולות, ושריף סייע לפאדי בכך. כל זאת מבלי שמעמדם של פאדי ושריף הוגדר בכרטסות אלה. היקף הפעולות בכרטסות עומד על סך של 9,142,372 ₪. חלק מהפעולות בוצעו בסיועו של ניזאר (שדינו לא ייגזר בגזר דין זה), אשר היה רואה החשבון של נשי"פ סנד בשנים 2019-2021 ואשר ייצג יחידים וחברות הקשורים לחלק מן הנאשמים בכתב האישום.

אישום המס (בזיקה לעבירות הסחיטה, אישום 6):

באישום השישי מפורטות עבירות מס שעניינן השמטת הכנסה במרמה עורמה ותחבולה ובמטרה להתחמק ממס אשר בוצעו על ידי נידאל, פאדי, שאדי, אסלן ומכרם, אשר הופקה מסחיטתו של א' כמפורט לעיל.

העובדות והעבירות ביחס לנאשמים השונים

פאדי (אישומים שני, רביעי, חמישי ושישי)

9.

פאדי הורשע בעבירת סחיטה באיומים, עבירות מתן אשראי ללא רישיון, עבירות לפי חוק הלבנת הון ועבירות מס, חלקן יחד עם הנאשמים הנוספים בכתב האישום.

כמפורט באישום הראשון שאינו מיוחס לפאדי, בעקבות פנייתו של א' לואסים בחודש מרץ 2019, לאור מצוקתו בשל סחיטתו באיומים על ידי משפחת ג'ארושי, החלה סחיטתו באיומים על ידי הנאשמים. במסגרת זאת השתלט שאדי (שאינו מבין הנאשמים שדינם ייגזר בגזר דין זה) על מעבדת השיניים של א', תוך שהטיל עליו אימה מכוח קשריו עם נידאל ופאדי. בהמשך לכך, מתחילת אפריל 2019 ניהל שאדי את מעבדת השיניים וגרף את הכנסותיה לכיסו ולצד זאת, יחד עם ואסים, מנע מא' לעזוב את המעבדה.

אישום שני

סחיטתו באיומים של א' המתוארת באישום זה התנהלה במקביל להשתלטות על המעבדה וסחיטתו של א' כמתואר באישום הראשון.

על פי האישום, א' פנה לואסים ביום 19.4.19 וביקש את עזרתו עם סחיטתו על ידי משפחת ג'ארושי, וואסים ענה לו "כלאס (כך במקור – ב.ש) אל תדאג, נידאל נכנס לתמונה, הוא יזיין את כולם". א' אף פנה לואסים בעניין ביום 27.4.19 פעם נוספת. ואסים עדכן את פאדי ונידאל כי א' נסחט כאמור. לאחר שקיבל א' איומים

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

נוספים ביום 30.4.19, הציע ואסים לא' לפתור את הבעיה באמצעות נידאל, בתמורה לתשלום בסך 200,000 ₪ לפאדי ונידאל וא' הסכים לכך (להלן – **הסכום שא' הסכים לשלם**).

על פי פרטי האישום, פאדי נכח בפגישה שהתקיימה באותו ערב בנש"פ סנד בה השתתפו א', נידאל, חאלד ואחרים (להלן – **הפגישה הראשונה**). בפגישה הובהר לא' שהוא תחת חסותם של נידאל ופאדי. במהלך הפגישה הורה נידאל לא' להתקשר לעיזאת ג'ארושי, ולאחר שזה איים על א', איים נידאל על עיזאת ג'ארושי ואמר לו **"אנחנו אבו לטיף זה האזור שלנו ואתה לא תתקרב לצפון"** וציין שא' תחת חסותם. א' היה עד לאיומיו של נידאל על עיזאת ג'ארושי וליכולת ההרתעה שלו.

בהמשך לפגישה, ביום 28.5.19, הזמין פאדי את א' למפגש נוסף בנש"פ סנד בה נכחו פאדי, נידאל ואחרים (להלן – **הפגישה השנייה**). לפני הגעתו לפגישה הזהיר ואסים את א' שלא להתווכח עם נידאל, וציין כי כל מה שאומר נידאל הוא **"קדוש"**, ושיהיה על א' לשלם את שידרוש נידאל. בפגישה דרש נידאל מא' לשלם על הטיפול בעניין משפחת ג'ארושי, שהיא לדבריו משפחה מאוד מסוכנת, סך כולל של 500,000 ₪, הגבוה ב-300,000 ₪ מהסכום שא' הסכים לשלם תמורת הפסקת הסחיטה של משפחת ג'ארושי (להלן – **דמי הסחיטה**). הובהר לא' כי עליו לשלם בתשלום חד פעמי ולא תשלום **"לכל החיים"**. דברים אלה נאמרו במטרה להטיל על א' אימה ולהניעו לשלם לנידאל ופאדי את דמי הסחיטה.

כתוצאה מהטלת האימה על א', העביר א' לנידאל ופאדי המחאות בסך 500,000 ₪ אותן מסר לפאדי. לדרישת פאדי, א' שילם בהמחאות למוטב ג'וזף ערטול ובאופן שאינו מאפשר הבחנה בין הסכום אותו הסכים לשלם (בסך 200,000 ₪) לבין דמי הסחיטה (בסך 300,000 ₪) (להלן – **ההסדר הראשון**).

פאדי ניכה 13 מתוך ההמחאות בהיקף כולל של 84,500 ₪ בכרטיס על שם א' בנש"פ סנד, ללא אישורו או ידיעתו של א'. לאחר מכן ניכה את ההמחאות בניכיון משנה בנש"פים קונטו ונמרה, בסך 39,000 ₪ כל אחד. **מתוך כלל ההמחאות נפרעו שמונה המחאות בלבד, בסך של 52,000 ₪.** הכנסה זו לא דווחה על-ידי נידאל ופאדי, כפי שפורט באישום השישי.

על פי פרטי האישום, ביום 6.8.19 שלח פאדי לא' כתבה שפורסמה בעיתון על ארגוני פשיעה וכתב לו בהודעה **"תראה – הגדולים זה חריי ואבו לטיף"**. הודעה זו העצימה את תחושת האימה של א'. כחלק מתלותו של א' בנידאל ופאדי והבנתו כי מדובר בגורמים מטילי אימה, פנה א' לפאדי בבקשה שיטפל עם ויסאם בבעיה שנוצרה לא', ובהמשך לכך פאדי שלח את ואסים בינואר 2020 לאיים על טכנאי שגנב סורק מהמעבדה. במקרים אחרים אף פנה א' לפאדי לצורך טיפול בגביית חובות מלקוחות.

כמפורט באישום, בתודש אוקטובר 2019, נוכח הקשיים של א' לעמוד בתשלום דמי הסחיטה, החליטו נידאל ופאדי לפרוט את התשלום יחדש. פריסת התשלומים כללה תשלום של 500,000 ₪ בהמחאות על סך 50,000 ₪ כל אחת (להלן – **ההסדר השני**). גם במקרה זה דרש פאדי מא' לשלם את הסכום באופן שלא יאפשר הבחנה בין הסכום אותו הסכים לשלם לבין דמי הסחיטה. בהמשך לכך מסר א' לפאדי לפחות 5 המחאות, כל אחת על סך 50,000 ₪ לפקודת ג'וזף ערטול כבקשת פאדי. חמשת ההמחאות נוכו בכרטיס על שם א' בנש"פ סנד, ובהמשך לכך בניכיון משנה בכרטיסות נש"פ סנד בנש"פ נמרה וקונטו. ארבע מתוך חמש

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

ההמחאות לא כובדו. בפועל נפרע סך של 50,000 ₪ בלבד. גם הכנסה זו לא דווחה על ידי נידאל ופאדי, כפי שפורט באישום השישי.

עקב קשייו של א' לעמוד בתשלום, פנה א' לפאדי בבקשה לקבלת הלוואה בסך 200,000 ₪. פאדי הסכים תוך שדרש ריבית בסך 112,000 ₪. ההלוואה והריבית העמיקו את התלות של א' בנידאל ופאדי.

כאשר התקשה א' לעמוד בתשלומים איים עליו נידאל ואמר לו: **"תמכור את האדמה שלך, תמכור את אקרא שלך, את אחותך, את אבא, לא מעניין אותי כלום, תביא את הכסף"**.

דרישת דמי הסחיטה מא' על ידי נידאל פאדי וואסים בצוותא תוך הטלת אימה עליו נמשכה מיום 28.5:19 ועד נובמבר 2021, כמתואר באישום השלישי. בשל הטלת האימה כמפורט באישום השני, העביר א' לנידאל ופאדי המחאות בהיקף של 750,000 ₪ כשמתוכנן נפרע סך של 102,000 ₪.

אישום רביעי

באישום פורט כי בין השנים 2012-2018, היה פאדי המנהל והבעלים בפועל של נש"פ ערטול, אשר החזיק ברישיון של נותן שירותי מטבע, נחשב ל"עוסק ותיק" על פי חוק הפיקוח ונידאל עבד בו. במאי 2017 הגיש פאדי (בשם סוהיר רעיתו אשר על שמה נרשם העסק) בקשה לרישיון למתן אשראי בסיסי, ובדצמבר 2017 נדחתה בקשתו. במרץ 2019 נדחתה בקשה שהגיש למתן שירות בנקסי פיננסי בסיסי ואף לא התקבל אישור המשך עיסוק עם הגשת הבקשה. בעקבות האמור, הפסיק נש"פ ערטול החל מיולי 2018 את פעילותו, ולכל המאוחר באוגוסט 2018.

בהמשך לכך, החל מיולי 2018 ועד לסגירת נש"פ סנד בשנת 2021 (אשר היה רשום על שם היאת), פעלו נידאל ופאדי בצורה עצמאית באמצעות נש"פ סנד ועסקו במתן שירותי אשראי ללא רישיון. באותה תקופה היה בידי פאדי לכוון פעולות ברכוש נש"פ סנד, והוא פעל כאמור. נידאל לקח בכך חלק ועמד בקשר עם הלקוחות. באישום הרביעי פורט כי פאדי ניכח המחאות בנש"פ סנד בהיקף של 635,378,872 ₪.

פאדי אף ביצע פעולות ברכוש שהתקבל בנש"פ סנד בכך שניכח המחאות בניכיון משנה בכרטיסות על שם נש"פ סנד אשר נפתחו בנש"פ נמרה וקונטו. הפעולות בוצעו מבלי שפאדי הוגדר או זוהה בכרטיסות אלה כנדרש בצו איסור הלבנת הון. זאת למרות שהרכוש בכרטיסות אלה הוחזק בעבורו או לטובתו של פאדי, והיה ביכולתו להכווין את הפעולות בהן, והגם שידע על חובות הזיהוי והדיווח שחלו על נש"פ נמרה וקונטו ועל כפיר ופריד מנהליהם. בהסדר הטיעון הוסכם כי בכל הנוגע לפאדי, היקף הפעולות של נש"פ סנד בנש"פ קונטו ונש"פ נמרה הוא בסך 300,000,000 ₪.

במסגרת זו, בכרטיס נש"פ סנד אשר נפתחה בחודש דצמבר 2017 בנש"פ נמרה, ביצעו פאדי ופריד בצוותא חדא החל מחודש יולי 2018 פעולות של ניכיון המחאות בסך 318,395,176 ₪. במעשיו פעל פאדי בצוותא חדא עם פריד כדי שלא יהיה דיווח לפי סעיף 7 לחוק איסור הלבנת הון, ובמטרה לגרום לדיווח בלתי נכון בקשר לפעילות האמיתית של ניכיון המחאות והזהות האמיתית של מקבל השירות בכרטיס נש"פ סנד. בנש"פ נמרה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

בנוסף, בכרטסת נש"פ סנד אשר נפתחה בחודש דצמבר 2017 בנש"פ קונטו, ביצעו פאדי וכפיר בצוותא חדא החל מחודש יולי 2018 פעולות של ניכיון-המחאות בהיקף של 278,455,298 ₪. בין יולי 2018 לינואר 2019 ובין ספטמבר 2019 ליולי 2021 בוצעו בכרטסת של נש"פ סנד בנש"פ קונטו פעולות בהיקף של 186,360,216 ₪. במעשיו פעל פאדי בצוותא חדא עם כפיר כדי שלא יהיה דיווח לפי סעיף 7 לחוק איסור הלבנת הון ובמטרה לגרום לדיווח בלתי נכון בקשר לפעילות האמיתית של ניכיון-המחאות והזוהות האמיתית של מקבל השירות בכרטסת נש"פ סנד בנש"פ קונטו.

במעשים הכוללים המתוארים, פאדי ונידאל עסקו במתן אשראי בלא רישיון למתן אשראי, וניזאר סייע להם בכך.

אישום חמישי

באישום פורט כי בעקבות כניסתה לתוקף של הוראת סעיף 5 לחוק לצמצום השימוש במזומן, התשע"ח-2018 (להלן – חוק המזומן), פאדי סבר (לאחר התייעצות עם כפיר) כי לא ניתן להסב המחאה פעמיים. בעקבות כך, החל מיוני 2019, בסמוך לכניסת התיקון לתוקף, העביר פאדי באמצעות כפיר את פעילות ההמחאות של עשרה לקוחות נש"פ סנד לנש"פ קונטו, באמצעות פתיחת כרטסות אישיות בנש"פ קונטו ללקוחות אלה (שפרטיהם בגוף האישום). הפעולות בכרטסות בהן פעלו פאדי וכפיר בצוותא, בסיועו של שריף לפי הוראותיו של פאדי, ומבלי שדווח על מעמדם של פאדי ושריף בכרטסות הן בסך של 9,142,372 ₪ כמפורט בגוף האישום.

פאדי, בסיוע שריף וכפיר, ביצעו פעולות אלו ומסרו מידע כוזב במטרה שלא יהיה דיווח או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון לרשות בקשר לבעלי המעמד בכרטסות, ובלי שבוצעו חובות הזיהוי והדיווח המוטלות על כפיר ונש"פ קונטו לפי חוק איסור הלבנת הון והצווים שהוצאו מכוחו, הידועות להם.

אישום שישי

כתוצאה מהסחיטה באיומים שביצעו כלפי א', קיבלו פאדי ונידאל מידיו סך של 102,000 ₪ בשנת 2019 (אישום שני) ו - 195,000 ₪ בשנת 2020 (אישום שלישי). כספים אלו מהווים הכנסה. בשנת 2019 השמיט פאדי הכנסה מתוך דו"ח ובכוונה להתחמק ממס, תוך שימוש במרמה עורמה ותחבולה, בסכום שאינו ידוע ולכל הפחות בסך של 51,000 ₪. בשנת 2020 השמיט פאדי הכנסה מדוח כאמור בסכום שאינו ידוע ולכל הפחות בסך של 97,500 ₪.

סיכום (פאדי)

על בסיס כל האמור לעיל, הורשע פאדי כאמור בסחיטה באיומים; מתן שירותי אשראי ללא רישיון; ריבוי עבירות של עשיית פעולה ברכוש מסירת מידע כוזב ומניעת דיווחים; והשמטת הכנסה מתוך דו"ח ושימוש במרמה עורמה ותחבולה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

ואסים (אישומים ראשון, אישום שני)

10.

ואסים הורשע בשתי עבירות סחיטה באיומים יחד עם נאשמים נוספים בכתב האישום.

אישום ראשון

ואסים, רופא שיניים ובעליה של מרפאת שיניים, ניהל קשר חברי ועסקי קרוב עם א' לפחות משנת 2014. במסגרת הקשר העסקי סיפק א' לואסים שירותי מעבדת שיניים. בנוסף, א' נהג לבלות עם ואסים, הוזמן לאירועי המשפחתיים וכן ביקש את עזרתו בגביית חובות שונים. בשנים 2016-2018 ניצל א' את קרבתו לואסים בחלק מן המקרים כדי להציג לאנשים שונים דרישות שנתפסו ככאלה שואסים ומשפחת אבו לטיף עומדים מאחוריהן.

ביום 20.3.19, פנה א' לואסים וסיפר לו כי הוא נסחט על ידי גורמים שונים ממשפחת ג'ארושי, ושהוא מצוי במצוקה כלכלית גדולה. ואסים שכנע את א' להעביר את מעבדת השיניים לכפר מג'אר לבית הוריו של ג'וזף ערטול והסביר לו ששם יהיה מוגן, ובעקבות כך העביר א' את המרפאה מנהריה לכפר למאג'ר בחודש אפריל 2019.

לאחר פנייתו של א' לואסים, ולאחר ששוחח ואסים עם שאדי (שדינו לא ייגזר במסגרת גזר דין זה) על מצבו הכלכלי של א' ועל סחיטתו על ידי משפחת ג'ארושי, גמלה בליבם של ואסים ושאדי ההחלטה ששאדי ישתל על פעילות המעבדה של א'. לצורך כך החליטו להטיל עליו אימה.

בהמשך לסיכום האמור, שאדי הודיע לא' באופן חד צדדי כי הוא נכנס כשותף במעבדה, וא' נענה לדרישתו בשל חששו ממנו ומשסבר כי שאדי קשור לנידאל ופאדי.

החל מחודש אפריל 2019 ועד סוף ספטמבר 2019 ניהל שאדי המעבדה, גרף את הכנסותיה (ברוטו), ושלת בקשר עם ספקיה. א' אף נדרש לעיתים לקבל את אישורו עבור הוצאות המעבדה. על פי דרישתו של שאדי, ניהול החשבונות של המעבדה הועבר לניזאר. בתקופה זו, וכחלק מהסיכום שתואר לעיל, ואסים היה מעורב בקשר עם א', ותפקידו היה להפעיל לחצים על א' על מנת שימשיך לעבוד, כך ששאדי יוכל ליהנות מהכנסות המעבדה. בנוסף, כחלק מהטלת האימה המתמשכת שאדי, ואסים ואדם נוסף. מנעו באיומים מא' לעזוב את המעבדה במג'אר, וכשבמהלך חילופי דברים בניהם בהם הביע א' את רצונו לעזוב את המעבדה, אמר שאדי לא' בנוכחות ואסים והאדם הנוסף "אין לך מפה מעבר" ו-"עז שאתה מגיע לימ"ר, אתה מת".

הטלת האימה והשתלטות שאדי על המעבדה, הניבה לשאדי בין אפריל 2019 ועד ספטמבר 2019 את כל הכנסות המעבדה בסך 1,200,000 ש"ח. צוין שבמהלך תקופה זו ועד לסוף תקופת הסחיטה, נהנה ואסים מהנחות על שירותיו של א', כפי שפורט באישום השלישי.

במעשיו, הטיל ואסים בצוותא חדא עם שאדי אימה על א' בדרך אחרת כדי להניעו לעשות את המעשים המפורטים לעיל, אשר אירעו עקב הטלת האימה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

אישום שני

האישום השני פורט בהרחבה בעניינו של פאדי לעיל. בקשר לחלקו הקונקרטי של ואסים, הרי שכמפורט בו, לאחר שבימים 19.4.19 ו- 27.4.19 פנה א' לואסים וביקש את עזרתו בשל סחיטתו על ידי משפחת ג'ארושי, ואסים הציע לא' לפתור את הבעיה באמצעות נידאל, כשבתמורה לכך יהיה על א' לשלם לנידאל ולפאדי 200,000 ₪ וא' הסכים.

לפני הגעתו של א' לפגישה השנייה, אליה זומן על ידי פאדי ובמסגרתה נסחט לקבלת 300,000 ₪ (ובה לא נכח ואסים), הזהיר ואסים את א' שלא להתווכח עם נידאל, ציין בפניו שכל מה שנידאל אומר "קדוש", וכי יהיה עליו לשלם לנידאל מה שידרוש.

כחלק מהתלות של א' בנידאל ופאדי ומתוך ההבנה כי הם גורמים המטילים אימה פנה א' לפאדי לטפל יחד עם ואסים בבעיה שנוצרה לו מול טכנאי שגנב סורק מהמעבדה, ובינואר 2020 שלח פאדי את ואסים לאיים על הטכנאי.

דרישת דמי הסחיטה מא' על ידי נידאל, פאדי וואסים בצוותא חדא, והטלת האימה עליו, נמשכה מיום 28.5.19 ועד נובמבר 2021. בפועל, בקשר לאישום זה, הטלת האימה הניעה את א' להעביר לנידאל ופאדי המחאות בחיקוף של 750,000 ₪, מתוכן נפרע סך של 102,000 ₪.

סיכום (ואסים)

על בסיס המפורט באישומים שלעיל, הורשע ואסים בשתי עבירות של סחיטה באיומים.

11. אסלן (אישום שלישי, אישום שישי)

אסלן הורשע בסחיטה באיומים ובהשמטת הכנסה.

אישום שלישי

על פי אישום זה, בתקופה שבין מרץ 2020 ועד יולי 2021, אסלן ומכרם (שדינו לא ייגזר בגזר דין זה) השתלטו על המעבדה של א' וסחטו אותו.

על פי האישום, בפברואר 2020 שוחח א' עם אסלן ומכרם על קשייו הכלכליים וחובותיו, ובהם דמי הסחיטה אותם חייב היה לנידאל ופאדי. לאחר השיחה, במועד שאינו ידוע, גמלה בליבם של אסלן ומכרם החלטה להשתלט על פעילות המעבדה ולצורך כך החליטו להטיל אימה על א'.

בהמשך לכך, ממרץ 2020 ועד יולי 2021, אסלן ומכרם השתלטו על המעבדה של א' וסחטו אותו, באופן הבא:

אסלן פנה לנידאל וסיפר לו שהוא מעוניין להיכנס כשותף במעבדה. אסלן קיבל את אישורו של נידאל, בתנאי שא' ימשיך לשלם את דמי הסחיטה לנידאל ופאדי אותם הוא חייב. עם כניסת אסלן ומכרם כשותפים במעבדה הבחירו אסלן ומכרם לכל מי בעלי הבית החדשים. כתלק מכניסתם כשותפים היה על אסלן לשלם

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

סך של 300,000 ₪ חובות שצברה המעבדה ובפועל אסלן ומכרם שילמו סך של 97,000 ₪ מתוך חובותיו של א' ישירות לספקים. ביום 15.3.20 העביר א' את המעבדה לנכס הממוקם מתחת לביתו של מכרם והחל לשלם סך של 2,000 ₪ בחודש דמי שכירות.

בסמוך לכך, במועד שאינו ידוע, סיכמו נידאל אסלן ומכרם על פריסה מחודשת של התשלום לנידאל ופאדי, כך שא' ישלם 15,000 ₪ בחודש (להלן – **ההסדר השלישי**). סכום בסך 195,000 ₪ דמי סחיטה התקבל אצל חאלד (אחיינו של נידאל) ב-13 המחאות לטובתו, עבור התשלום המלא שנדרש כמפורט באישום השני. סכום זה הוא רכוש שמקורו בעבירת הסחיטה באיומים. חאלד, אשר ידע שהכספים הושגו בפשע, נטל את דמי הסחיטה בסך 195,000 ₪ ועם הגעת מועד פירעונה של כל המחאה, נהג להגיע לאסלן, למסור לו את המחאה ולקבל את תמורתה מכספי המעבדה.

בתקופה הרלוונטית לאישום זה, שאדי המשיך לדרוש כספים מא' והסתייע בואסים ופאדי שפנו לאסלן בעניין.

כחלק משליטתו במעבדה דרש אסלן לקבל מא' דיווח על הכנסותיה והורה לו כיצד לנהוג בכספים. מכרם שימש כמנהל המעבדה וא' פנה אליו לטיפול בגביית כספים ותשלומים. מכרם אף השתמש בהמחאות של א' לצרכיו האישיים.

א' חשש מאסלן ומכרם לאור קשריהם עם נידאל ופאדי ולכן נענה לדרישותיהם. אסלן ומכרם ידעו על חששו וניצלו חשש זה כדי להטיל על א' אימה ולדרוש ממנו את הכנסות המעבדה (להלן – **דמי הסחיטה שנדרשו על ידי אסלן ומכרם**). באחד המקרים, הגיעו אסלן ומכרם למעבדה ומכרם אמר לא': **"אתה רואה, מי שהולך למשטרה בסוף מה קורה לו"**. זאת לאחר שאחר נרצח כי לא הסכים למסור את מגרשו לגורמים עברייניים.

בתקופה הרלוונטית לאישום זה, סך הכנסות המעבדה המהוות דמי סחיטה שנדרשו על ידי אסלן ומכרם הוא 554,637 ₪, מתוכם 366,615 ₪ בשנת 2020 ו-188,021 ₪ בשנת 2021. אסלן ומכרם לא דיווחו על הכנסות אלה בדוחותיהם השנתיים כמפורט באישום השישי.

בנוסף, אסלן דרש מא' שסך של 15,000 ₪ בחודש ישולם לו כמשכורת למרות שלא עבד במעבדה. בפועל, העביר לו א' במהלך התקופה תשלום מצטבר בסך של 55,000 ₪ "כשכר עבודה". תשלום זה מהווה חלק מדמי הסחיטה שנדרשו על ידי אסלן ומכרם.

בין יום 21.12.20 ליום 27.12.20 הביע א' את חוסר שביעות רצונו מהתנהלות אסלן ומכרם בפני אחת ממזכירות המעבדה שהקליטה אותו. אסלן ומכרם האזינו להקלטה, וביום 28.12.20 הזמינו אסלן ומכרם את א' "לשיחת ביורר" עמם. בהמשך זימנו את נידאל שהגיע ואיים על א' **"שיוציא לו את המעיים"**. בפגישה אמר נידאל לא' שאם ברצונו לעזוב עליו לשלם 300,000 ₪ לנידאל ו-200,000 ₪ לאסלן במזומן, או רק 15,000 ₪ לחודש אם יחליט להישאר. בעקבות כך והאימה שהוטלה עליו, החליט א' להמשיך לעבוד במעבדה ולשלם את דמי הסחיטה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

במועד שאינו ידוע קיים אסלן שיחה נוספת עם א' ואמר לו: "לטיף מודע להקלטות, אין לך מה לספר למשטרה כי אין הוכחות, והיא יכולה לעזור לך 3-4 שבועות, ואחר כך נוריד אותך".

ממאי 2021 החל הקשר עם אסלן ומכרם לעלות על שרטון. במקרה אחד החליט א' לפטר עובד ואסלן צעק עליו ליד אחרים והבהיר שאיניו מחליט דבר במעבדה. ביולי 2021 הגיע הקשר לנקודת רתיחה לאחר שאסלן איים על א', ומכרם היכה את א' והותיר אותו עם חבלות קלות בידו. ביום 14.7.21 עזב א' את המעבדה במאגיד.

לאחר עזיבתו קיבל א' שיחות איומים, בין היתר מואסים (שלא הואשם באישום זה) ומכרם. באחת מהן אמר לו מכרם: "אנחנו ארגון פשע, אלף חיילים. איך אתה יוצא בלי לשאול אותנו?". לאחר עזיבתו של א' הזמין הכומר פאוזי חורי, לבקשת מכרם, את חוריו של א' לפגישה. מכרם, שנכח בפגישה, אמר לחוריו של א': "אתם לא יודעים כמה אנשים קבורים מתחת לאדמה ואף אחד לא יודע".

לאחר פגישת האיומים אצל הכומר התקיימה פגישה אצל עו"ד באסל נטוס בה השתתפו א', אביו של א', ואסים ובאסל. בפגישה הציג ואסים את דרישת נידאל לקבל מא' את יתרת "החוב", שעמד לטענתו על 240,000 ₪ ועוד 300,000 ₪ לשאדי, וחוב נוסף לאסלן ומכרם. בפגישה איים ואסים ואמר שאם א' לא ישלם ירצחו אותו.

בהמשך לפגישות איומים אלה פנו חוריו של א' לראש מועצת ראמה, שאוקי לטיף (להלן – שאוקי), בעניין החוב של א'. ביום 6.11.21 נערכה פגישה שזימן שאוקי עם אביו של א' בלשכתו של שאוקי במהלכה התקשר שאוקי לנידאל ומסר את הטלפון לאביו של א'. בשיחה אמר נידאל שא' חייב לו 240,000 ₪ ואיים "אני אשחט את א' ואתם תצאו מהבית".

לאחר עזיבתו את המעבדה, ובמסגרת גביית דמי הסחיטה, המשיכה תלותו של א' בפאדי ונידאל. כאשר התעניין רוכש פוטנציאלי ברכישת המעבדה ביום 27.7.21, הוא הופנה להתנהל מול פאדי ועל מנת להתקדם בעסקה ניתן אישור מנידאל.

במעשים המפורטים, הטילו אסלן ומכרם אימה על א' בדרך אחרת כדי להניעו לעשות את המעשים שנעשו, ובכך השתלטו על הכנסות המעבדה בסך 554,637 ₪, מכרם תקף את א', וחאלד קיבל במזיד כספים בסך 195,000 ₪ כשהוא יודע שהושגו בפשע.

אישום שישי

כתוצאה מהמפורט באישום השלישי, קיבלו אסלן ומכרם את כספי פעילות המעבדה בסכום של 554,637 ₪, מתוכם 366,615 ₪ בשנת 2020, ו-188,021 ₪ בשנת 2021. כספים אלו מהווים הכנסה לפי פקודת מס הכנסה, אותה השמיטו אסלן ומכרם במזיד ותוך שימוש במרמה עורמה ותחבולה במטרה להתחמק ממס, בכך שלא הגישו דוחות שנתיים בגין הכנסותיהם בשנות המס 2020 ו-2021.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

על בסיס האמור לעיל, הורשע אסלן בסחיטה באיומים והשמטת הכנסה במרמה עורמה ותחבולה ובלוונה להתחמק ממס.

12. חאלד (אישום שלישי)

כפי שפורט לעיל באישום השלישי בעניינו של אסלן, במסגרת הפריסה המחודשת של דמי הסחיטה לנידאל ופאדי לתשלומים על סך 15,000 ₪ בחודש, הועברו על ידי א' המחאות לחאלד, אחיינו של נידאל. בסך הכול הועברו לידי חאלד 13 המחאות לפקודתו על סך של 15,000 ₪, בסכום כולל של 195,000 ₪. דמי סחיטה אלה הם רכוש שמקורו במישרין בעבירת הסחיטה באיומים. חאלד, אשר ידע שהכספים הושגו בפשע, נטל את התשלום לפקודתו. עם הגעת מועד הפירעון של כל המחאה, ובמקום לפרוע אותה, נהג חאלד להגיע לאסלן, למסור לו את המחאה, ולקבל תמורתה מזומן מכספי המעבדה של א'.

על בסיס האמור לעיל, הורשע חאלד בקבלת נכסים שהושגו בפשע.

13. שריף (אישום חמישי)

כפי שפורט באישום החמישי בעניינו של פאדי, בעקבות כניסתה לתוקף של הוראת סעיף 5 לחוק המזומן, העביר פאדי באמצעות כפיר את פעילות המחאות של עשרה לקוחות נש"פ סנד לנש"פ קונטו, באמצעות פתיחת כרטיסות אישיות בנש"פ קונטו ללקוחות אלה (שפרטיהם בגוף האישום). הפעולות בכרטיסות בהן פעלו פאדי וכפיר בצוותא, בסיועו של שריף לפי הוראותיו של פאדי, ומבלי שדווח על מעמדם של פאדי ושריף בכרטיסות הן בסך של 9,142,372 ₪ כמפורט בגוף האישומים. שריף סייע בפתיחת הכרטיסות, העביר את פרטי הלקוחות לכפיר והנחה אותו לחלק מעבודתו בנש"פ סנד ועל פי הנחיית פאדי.

כפיר ופאדי, בסיוע שריף, ביצעו פעולות ומסרו מידע כוזב במטרה שלא יהיה דיווח או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון לרשות בקשר לבעלי המעמד בכרטיסות ולזיקתם של פאדי ושריף לכרטיסות, ובלי שבוצעו חובות הזיהוי המוטלות על כפיר ונש"פ קונטו לפי חוק איסור הלבנת הון והצווים שהוצאו מכוחו, הידועות להם.

על בסיס האמור לעיל, הורשע שריף בסיוע לעשיית פעולה, מסיכת מסדע כוזב ומניעת דיווחים (ריבוי עבירות).

תמצית טיעוני התביעה לעונש

14. **התביעה, באמצעות עורכי הדין עומרי קופלר, אור גבאי ורונה ולק, עתרה לקביעת שלושה אירועים בגזר הדין: (א) אירוע הסחיטה באיומים; (ב) אירוע מתן אשראי בהיעדר רישיון והלבנת הון; (ג) אירוע עבירות מס.**

בהתאם לכל נאשם והעבירות בהן הורשע, עתרה התביעה למתחם ענישה לכלל אירוע, ולגבי כל נאשם למתחם עונש אחד לכלל העבירות. בטיעוניה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו ממעשי העבירות, לנסיבות ביצוע

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

הכוללות ועל ידי כל אחד מהנאשמים, למידת הפגיעה בערכים המוגנים מהן וכן לענישה הנוהגת הרלוונטית לשיטתה תוך הפניה לפסיקה. בנוסף, התייחסה לנסיבותיו הקונקרטיות של כל אחד מהנאשמים.

ביחס לעבירת הסחיטה באיומים עמדו ב"כ התביעה על חשיבות הערכים המוגנים בבסיסה וטענו למגמת החמרה בפסיקה תוך הפניה לפסיקה. בנוסף, הודגש כי הפגיעה בערכים המוגנים, גוברת כאשר הנסחט מבצע את דרישות הסוחט, והעבירה מבוצעת לאורך זמן כפי שאירע במקרה דנן: עוד הדגישו התובעים את חשיבות ההרתעה בעבירה זו, וציינו את חשיבותה של ענישה מחמירה היא גם בכך שיכול ויהיה בה כדי לשבור את "קשר השתיקה" הנכפה על נפגעי העבירה באופן תדיר, בשל חששם מאיומי הסחיטה.

ב"כ התביעה הפנו לעובדה שאי, קורבן הסחיטה, שהחליט בסופו של יום לפנות למשטרה, חתם על הסכם עד מדינה, ובעקבות פנייתו אף החלה חקירה אשר חשפה ביצוע עבירות נוספות בתחומים אחרים. טענתם היא כי אין לתת משקל ממשי לחלוף הזמן במקרה זה נוכח מסכת הסחיטה ארוכת השנים והפניה לרשויות מיד לאחריה.

ב"כ התביעה אף עמדו על הערכים המוגנים בעבירות מס, וטענו לחומרה ממשית בכך שמקורה של ההכנסה שהועלמה הוא בפעילות פלילית שעיקרה סחיטה באיומים. לטענתם, יש לראות בעבירות אלה עבירות עצמאיות המעמיקות את הנזק הציבורי, תוך שהדגישו את חשיבותה של ענישה מרתיעה בגינן.

ביחס לעבירות שעניינן מתן שירותי אשראי ללא רישיון, הבהירו כי העבירה עדיין לא זכתה להתייחסות של ממש בפסיקה. על כן, הפנו לרקע לחקיקת חוק הפיקוח בשנת 2016 אשר היווה לטענתם "עלילת מדרגה". לטענתם, חקיקת החוק באה בניסיון להילחם בתופעה לא רצויה של כניסת עברייניים לענפי שירותי המטבע ומתן אשראי אשר יצרו תשתית להעלמת מסים והלבנת הון בהיקף נרחב, ולעיתים היוו צינור חמצן כלכלי לארגוני פשיעה.

גם ביחס לעבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון הפנו ב"כ התביעה לערכים המוגנים בעבירה, ולחשיבות יכולתן של הרשויות להילחם בתופעת ההון השחור ואיסור טרור באמצעות משטר הדיווחים המחייב חובות דיווח אמת. לטענתם, אי דיווח מלא ואמיתי אף יפגע במעמדה הבינלאומי של ישראל בקרב מדינות אשר קיבלו על עצמן את המלחמה בתופעות אלה.

15. **בעניינו של פאדי** – התביעה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 30 ל-40 חודשי מאסר בגין הסחיטה באיומים. נטען כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים בביצוע העבירה על ידי פאדי גבוהה, זאת לאור פרק הזמן בו נמשכה; מצבו של אי שעבר מסכת ייסורים כלכלית ונפשית; מספר הפגישות שנערכו עמו על ידי הנאשמים השונים; וקבלת הכספים על ידי פאדי, וגם באמצעות חאלד כמתואר באישום השלישי.

נטען כי חלקו הדומיננטי של פאדי עולה מן העובדות ומשתקף לאורך הסחיטה כולה אשר בוצעה בצוותא עם נאשמים נוספים. בהקשר זה הפנו התובעים לכך שסחיטה בצוותא אינה מחייבת שכל אחד מהמבצעים יסחט או יאיים באופן ישיר, וכי "כוחם המצרפי של המבצעים הוא זה המהווה "שלם הגדול מסך חלקיו". עוד טענו כי פאדי הוא זה אשר היה אחראי על קבלת הכספים מאי, דאג לקבל את ההמחאות, הורה לאחרים

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

כיצד לפעול כדי לקבל את דמי הסחיטה, היה בקשר עם אי עליו הטיל אימה ואף העמיק את תלותו באמצעות ריבית נשך. בנוסף ציינו כי אי מסר המחאות בסך 750,000 ₪ לפאדי ונידאל ובפעולתם הם קיבלו לידיהם סך של 300,000 ₪, וכי מתקיימת בעניינינו הנסגבה המחמירה שבסעיף 428 סיפא לחוק העונשין.

גם בקשר לעבירות הלבנת ההון והעבירות על חוק הפיקוח אשר בוצעו על ידי פאדי, טענו התובעים למידה גבוהה של פגיעה בערכים המוגנים, ועתרו למתחם ענישה הנע בין 15 ל-30 חודשי מאסר. בטיעוניהם, הפנו התובעים לחלקו הדומיננטי של פאדי בניצוע העבירות, לתכנון והתחכום שבמעשים כמפורט בעובדות האישומים ולכך שפאדי היה פעיל ותיק בתחום מתן שירותים פיננסיים והכיר אותו היטב. לטענתם, פאדי פעל באופן נועז והחליט להמשיך לעסוק בתחום למרות שבקשתו לרישיון למתן שירותי בנקס פיננסי נדחתה. עוד הפנו למשך ביצוע העבירות, החל משנת 2018 ועד לשנת 2021, ולכך שפעולותיו של פאדי הפכו מתוחכמות יותר כמפורט באישום החמישי. בנוסף, התייחסו להיקפי העבירות המוסכמים ולכך שפאדי עשה פעולות במטרה שלא יהיה דיווח בהיקף עצום בסך של 300,000,000 ₪ (כמוסכם בהסדר הטיעון): כמו כן, אף התייחסו להיקף המחאות שנוכו על ידו ועל ידי נידאל בנשי"פ סנד בסך של 635,378,872 ₪.

באשר לעבירות המס - התביעה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 4 ל-8 חודשי מאסר, תוך הדגשת החשיבות בקביעת מתחם ענישה נפרד בעבירות אלה לאור פגיעתן בערך מוגן נפרד. עתירתה היא כי העונש בגין עבירות המס ייגזר במצטבר לעונש שייגזר בגין עבירת הסחיטה באיומים. בקשר לעבירות המס הפנו התובעים לכך שמקור ההכנסה שהועלמה על ידי פאדי הוא בעבירת הסחיטה באיומים וטענו לתכנון בבסיס העבירות. בנוסף, הפנו לנוק לקופה הציבורית ולחיקף השמטת ההכנסה בסך 150,000 ₪.

ב"כ התביעה אף ציינו את חשיבותה של הרתעת הרבים בכלל העבירות בהן הורשע פאדי, ותוך חפיפה מסוימת בין המתחמים, עתרו כי יקבע מתחם ענישה כולל הנע בין 40 ל-60 חודשי מאסר בעניינינו.

ב"כ התביעה הפנו להודאתו של פאדי ולנטילת האחריות על ידו בשלב מוקדם של ההליך, וכן לעובדה שהוא נעדר הרשעות קודמות. בנסיבות אלה התביעה עתרה כי עונשו ימוקם בשליש התחתון של מתחם הענישה וכי ייגזר עליו עונש של 48 חודשי מאסר לצד קנס בסך 100,000 ₪, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן. הצדדים הסכימו בהסדר הטיעון על חילוט בסך 3.5 מיליון ₪ וב"כ התביעה ביקשו לראות בחילוט המוסכם רכיב עצמאי, ועתרו כי לא ישפיע על העונשים שייגזרו.

16. **בענייני של ואסים** - התביעה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בגין עבירות הסחיטה באיומים בהן הורשע.

לטענת התובעים, על אף שואסים לא היה המבצע המרכזי של המעשים, הרי שלקח חלק פעיל באירועי הסחיטה, ותפקידו בניצולו של אי היה משמעותי. בטיעוניהם הפנו לכך שואסים היה שותף להחלטה לסחוט את אי, הפעיל עליו לחץ, איים עליו בצוותא ואף נהנה מהסחיטה תוך קבלת הנחה על שירותיו של אי בסכום שאינו ידוע. עוד הדגישו כי ואסים פעל לשם הנאה כלכלית וסיוע לחבריו וכי היה מודע למצוקתו של אי שהיה חברן הטוב וניצל לרעה את יחסיו עמו. בנוסף עמדו על היקף הסחיטה הכולל בסך 1,200,000 ₪ וציינו כי מבחינת יסודות העבירה אין נפקות לכך שכספי הסחיטה הגיעו לשאדי ולא לואסים.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

התובעים הפנו לכך שואסים הודה, נטל אחריות בשלב מוקדם של ההליך והוא ללא עבר פלילי. עתירתם היא כי עונשו ימוקם בשליש התחתון של מתחם הענישה, ובהתחשב בהרתעת הרבים עתרו לכך שיושת עליו עונש של 28 חודשי מאסר לצד קנס בסך 100,000 ₪, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן-בסכום לשיקול דעת בית המשפט.

17. **בעניינו של אסלן – התביעה עתרה לקביעת מתחם ענישה הנע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בגין עבירת הסחיטה באיומים.**

לשיטת התביעה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ממעשיו של אסלן גבוהה בשים לב לאיומים המפורשים שהשמיע כלפי אי לפגיעה בחייו, תוך שהפנתה לכך שאסלן נטל חלק בחמישה מקרים לפחות בהם הושמעו איומים משמעותיים באוזני אי. בנוסף ציינו התובעים כי איומים ואמירות מהסוג שהשמיע אסלן הן חמורות במיוחד שכן מטרתן למנוע מהנסחט לפנות לרשויות האכיפה ומחזקות את קשר השתיקה. עוד הפנו התובעים למשך הסחיטה, כשנה וחמישה חודשים, בה עבר אי לטענתה מסכת ייסורים. בהקשר זה ציינו שאסלן עמד מאחורי התוכנית להשתלט על מעבדת השיניים של אי וכפה עליו שותפות תוך תיאום עם נידאל, וכי בהמשך לכך גרף אסלן לכיסו את הכנסותיה שהיו שייכות לאי, בסך 609,637 ₪.

בנוגע לעבירות המס עתרו ב"כ התביעה למתחם ענישה הנע בין 6 ל-14 חודשי מאסר תוך שהפנו לערכים המוגנים שנפגעו, לענישה הנוהגת ולהיקף השמטת ההכנסה. בנוסף הפנו לכך שמדובר בהשמטת הכנסה שמקורה בעבירה פלילית ולכך שהעבירה בוצעה יחד עם מכרם. גם בקשר לאסלן עתרו ב"כ התביעה כי העונש בגין עבירות אלה ייגזר במצטבר לעונש בגין עבירת הסחיטה באיומים (כפי עתירתם בעניינו של פאדי ועל יסוד אותם-הנימוקים).

התביעה סברה כי יש לקבוע מתחם ענישה כולל הנע בין 30 ל-55 חודשי מאסר והדגישה שוב את חשיבות הרתעת הרבים.

באשר לקביעת העונש בתוך המתחם, התביעה סברה כי יש למקם את עונשו של אסלן במרכז המתחם, כך שיושת עונש של 42 חודשי מאסר, לצד קנס בסך 600,000 ₪ כמוסכם, קנס נוסף בגין הרשתתו בסחיטה, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן. בטיעוניה הפנתה התביעה מחד לנטילת האחריות וחיסכון הזמן הציבורי על ידי אסלן בשלב מוקדם של ההליך, ומאידך, לעברו הפלילי הכולל הרשעה מחודש מרץ 2023.

18. **בעניינם של האלד ושריף - כזכור, ביחס לנאשמים האלד ושריף הוצגו הסדרים "סגורים" כך שעתירת התביעה הייתה לאימוצם, בשים לב לכלל הנתונים ולהשתלבות העונשים המוסכמים במארג הענישה הכולל.**

תמצית טיעוני ההגנה לעונש

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"ב 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

19

ב"כ פאדי, עו"ד איתי בר עוז, הפנה בטיעונו לנסיבותיו האישיות של פאדי, בן 48, נשוי ואב לחמש בנות, לכך שהודה, נטל אחריות וחסך זמן ציבורי ניכר. הוסבר כי פאדי אדם חיובי ונורמטיבי, ללא עבר פלילי, התורם לקהילה. בהקשר זה צורפו מכתבי תודה והערכה מגורמים שונים על עזרתו של פאדי.

עו"ד בר עוז התייחס למעצרו הממושך של פאדי, שנקבע, בין היתר, נוכח ייחוס עבירות חמורות בהרבה והיקפי עבירה גבוהים יותר מאלה שבסופו של יום הורשע בהם. לטענתו, לפאדי ומשפחתו נגרם נזק דרמטי בעקבות מעצרו הארוך בתיק מתוקשר בו תואר בכלי תקשורת כסגנו של ראש ארגון הפשיעה אבו לטיף, והגם שאישומים אלה נמחקו, שמו נותר מוכתם לעד וכך גם הפגיעה במשפחתו. בהקשר זה ציין כי רעיייתו של פאדי נעצרה למשך 10 ימים במסגרת החקירה, וכן הפנה לכך שבתו בת ה-9 של הנאשם במצב נפשי לא יציב החל מיום מעצרו. עוד נטען כי עובר למעצרו היה פאדי איש עסקים מצליח אך עסקיו קרסו, ובנוסף סובל מבעיות בריאותיות רבות (צורפו מסמכים).

לשיטת עו"ד בר עוז, יש לקבוע שני מתחמי ענישה, הראשון לפרשת הסחיטה והשני לעבירות הכלכליות.

בכל הנוגע לפרשת הסחיטה – נטען כי מדובר באירוע יוצא דופן בשל מיהותו של א', המעשים והנסיבות הכלליות. הוסבר כי הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה נמוכה ומצדיקה קביעת מתחם ענישה נמוך מזה הנקבע בדרך כלל בעבירה, בעיקר בשל העובדה שלא היכרות מוקדמת עם חלק מהנאשמים, ובעבר ניצל קרבתו אליהם בכדי להשתמש ביכולת ההרתעה שלהם תוך שעשה שימוש בשם "אבו לטיף" בכדי לדרוש דרישות שונות מאחרים. בנוסף, בשל העובדה שא' הוא זה אשר בחר לפנות לנאשמים ולבקש את שירותיהם ביוזמתו, כשהמחלוקת שנוצרה נסובה רק אודות "המחיר" שישולם עבור השירות שביקש. בנסיבות אלה, וכך הוסבר, אין לראות במקרה דהן ככזה המשקף את "קשר שתיקה" האופייני לעבירה.

עוד נטען כי חלקו היחסי של פאדי נמוך באופן משמעותי, גם בפריזמה של הסכום שנלקח מא'. בהקשר זה נטען כי על פי כתב האישום כתוצאה מהסחיטה באיומים שהופעלה על א' "בדרך אחרת" התקבלו המחאות בסך 750,000 ₪. עם זאת, בפועל נפרעו המחאות בסך 102,000 ₪ בלבד (באישום השני). לטענתו, דין דרישת המחאות דחיות בסך 500,000 ₪ אינו כדין קבלת 500,000 ₪ ועניין זה צריך להישקל בעת קביעת מתחם הענישה. עוד ציין כי ללא מעורבות אקטיבית של פאדי נלקחו מא' המחאות על סך 195,000 ₪ (המיוחסות לפאדי ונידאל), כך שסך העבירה הוא בסך 300,000 ₪. לטענתו, משסך של 200,000 ₪ אינם כספי עבירה אלא כספים שהועברו בהתאם לרצונו של א' ובהסכמתו, הרי שהיקף עבירת הסחיטה באיומים בעניינו של פאדי הוא נמוך ביותר – בסך 50,000 ₪.

עו"ד בר עוז הוסיף וטען כי משך הזמן והמעשים שביצע פאדי מעידים גם הם על רף חומרה נמוך. בהקשר זה הפנה לכך שפאדי רק נכח בפגישות, והמעשה האקטיבי היחיד המיוחס לו הוא שליחת הודעה לא' ללא מטרה של הטלת אימה, כשאי ידע היטב בעצמו מיהו אבו לטיף עוד קודם לכן, ועשה שימוש בשמו לצרכיו כאמור בעבר. בנוסף ציין כי בכתב האישום פורטו שני מקרים בהם פנה א' לפאדי בבקשות עזרה מול גורם חיצוני, ואלה הן נסיבות מקלות שיש לזקוף לזכותו של פאדי אשר סייע למתלונן ולא פגע בו. עוד טען כי משך אירוע הסחיטה המיוחס לפאדי הוא כחמישה חודשים ואינו ממושך, וכן כי חלפו כחמש שנים מאז האירוע, כך שתלוף הזמן הוא משמעותי.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

בכל הנוגע לעבירות לפי חוק איסור הלבנת הון נטען כי פאדי לא הרוויח רווח לא הוגן כתוצאה מעשיית הפעולות ברכוש בהן הורשע באישום הרביעי והחמישי. לדבריו, פאדי עבד בנשי"פ סנד, קיבל משכורת אשר דווחה לרשויות, ובמשך 9 חודשים. דיווח. כנושא משרה בנשי"פ סנד בנשי"פ קונטו. בנסיבות אלה, לטענתו, הפגיעה בערך המוגן בבסיס עבירות הלבנת ההון הוא ברף הנמוך ביותר. עוד ציין כי פאדי הסכים לחילוט בשווי 3.5 מיליון ש"ח, סכום עצום ביחס לרווח האפסי שהפיק, ויש לראות ברכיב זה כמשקף נטילת אחריות ומהווה פקטור משמעותי בתמהיל הענישה. עו"ד בר עוז אף טען כי העבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון בה הורשע פאדי מייחסת לו אחריות פלילית באמצעות קונסטרוקציה משפטית תקדימית בנסיבות המיוחדות של המקרה (ביצוע בצוותא) ויש לראות בכך כגורם ממתן המשפיע על המתחם. הוסבר בהקשר זה כי פאדי הורשע בגין כך שנאשמים 9 ו-11 (שהם בעלי הנשי"פים) לא דיווחו כראוי לרשות, בעוד שעל פאדי, ברמה הפרסונלית, לא הייתה מוטלת חובת דיווח.

בכל הנוגע לעבירה לפי ס' 94 לחוק הפיקוח – מתן האשראי ללא רישיון, נטען כי עובר לחקיקת חוק הפיקוח, עמדו לדין נאשמים בגין מעשים דומים לפי סעיף 11 יב לחוק איסור הלבנת הון. ברוב המקרים לא התקיים דיון במדיניות הענישה לפי סעיף זה לבדו אלא יחד עם עבירות אחרות, והעונש בגינו נבלע בענישה שנקבעה בעבירות העיקריות. תוך שהפנה לפסיקה, טען הסניגור כי מתחם הענישה לו עתרה התבטעה – בין 15 ל-30 חודשי מאסר בגין עבירות הלבנת ההון והעבירות על חוק הפיקוח – אינו תואם את מדיניות הענישה הנוהגת, וממילא יש לתת משקל לראשוניות האכיפה בעת קביעת המתחם בכל הנוגע.

בנוגע לעבירות לפי פקודת מס הכנסה, הוסבר כי פאדי פנה לפקיד השומה הרלוונטי בבקשה לקיים דיון בעניינו על מנת שהמחדל יוסר. לטענת הסניגור, פנייה זו, לצד העובדה שמדובר בחבות מס שאינה גבוהה, מובילה למסקנה שהעונש ההולם הוא מאסר על תנאי וקנס מקסימלי, וכי עבירת המס לא צריכה להשפיע על מתחם הענישה הכולל.

בסיכומו של טיעון עתר הסניגור לקביעת מתחם הנע בין 8 ל-12 חודשי מאסר (בגין אירועי הסחיטה) ולמתחם הנע בין 7 ל-14 חודשי מאסר (בגין העבירות הכלכליות), ולקביעת עונש כולל שלא יעלה על 16 חודשי מאסר.

20. **ב"ב ואסים, עו"ד ירון ברזילי ועומרי רוזנברג**, עתרו לקביעת מתחם ענישה מאוחד לשני האישומים המיוחסים לו אסים הנמוך מהמתחם לו עתרה התביעה. לטענתם, מדובר בנסיבות ביצוע העבירות ייחודיות שאינן מאפיינות תיקי סחיטה באיומים רגילים, והעבירות שביצע ואסים מצויות ברף חומרה נמוך וגובלות בסיוע בלבד.

בהקשר זה הפנו הסניגורים למערכת היחסים בין ואסים לאי, אשר החלה כמערכת יחסים עסקית ולאורך השנים התפתחה לקשרי חברות טובים; במסגרתם ביקש אי את עזרתו של ואסים אשר פעל לסייע לו לרבות בתשלום ואף הציע לו להעביר את מעבדת השיניים שבבעלותו לכפר מגיאר. ב"כ של ואסים אף הפנו לכך שאי פנה ושידל את ואסים לסייע לו בהסתבכותו הכלכלית וסחיטתו בידי גורמים אחרים, והדגישו כי אי עצמו נהג להציג בעצמו לאחרים דרישות שנתפסו ככאלה שאבו לטיף עומד מאחוריהן.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מזינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

לטענת הסניגורים, חלקו של ואסים, אשר הואשם בביצוע בצוותא של עבירות הסחיטה באיומים מושא האישומים הראשון והשני, מסתכם בתיווך בין א' לבין נידאל, שאדי ופאדי (הנאשמים באישומים הראשון והשני) לאחר שביקש א' מואסים שיסייע לו. בהקשר זה נטען כי מעובדות האישומים עולה שואסים לא היה מעורב במעשה הסחיטה באופן ישיר וממשי, לא הפיק רווח כספי, לא השתתף בפגישות המתוארות באישום השני, ולא היה מעורב בהסדרים השונים לתשלום חובו של המתלונן. עוד נטען כי מן העובדות המיוחסות לנאשמים האחרים בכתב האישום, ניתן ללמוד כי א' לא חשש מואסים שלא הטיל עליו כל אימה. ב"כ ואסים הפנו לכך שואסים הזהיר את א' שלא יתווכח עם נידאל, וכן כי לבקשת פאדי אליו פנה א', איים ואסים על טכנאי שגנב סורק מהמעבדה. לטענתם, אזכורים אלה מלמדים כי ואסים דווקא פעל לטובת א' ולא לסחיטתו.

אשר לקביעה כי הנאשם נהנה מהנחות בשירותיו של המתלונן, טענו כי כך היה מתחילת שיתוף הפעולה העסקי בין ואסים וא' עובר לעניין כתב האישום, ואין קשר סיבתי בין מעשה הסחיטה למתן ההנחות.

נטען כי עונשו של ואסים צריך לשקף את הרף התחתון של המתחם שייקבע, תוך שצוין כי מדובר ברופא, ללא הרשעות קודמות, נשוי לרופאה ואב לילדה. הודגש כי מעצרו ושיוכו המתקשר לארגון פשיעה (על פי כתב האישום המקורי) פגע בו פגיעת קשה, הן בהיבטים האישיים – משפחתיים והן בהיבט המוניטין. הסניגורים ביקשו ליתן משקל משמעותי להודאה ונטילת האחריות, לחלוף הזמן (מעל שנתיים) ולתפיסת הרכוש רחבת ההיקף שבוצעה בתחילת החקירה.

על בסיס הטיעונים האמורים, עתרו הסניגורים לקביעת עונש המשקף את תקופת המעצר.

21. **ב"כ אסלן, עו"ד ענאן עליאן**, עמד בטיעונו על נסיבותיו האישיות של הנאשם והפנה לכך שבצעת ביצוע העבירות לא היו לאסלן הרשעות קודמות. לדבריו, בשלב מאוחר יותר הורשע אסלן בעבירת נשק ובגינה הוא מרצה את מאסרו הראשון לתקופה של 24 חודשים. עוד טען כי אסלן נפצע ערב הרשעתו מירי ובריאותו רופפת (צורפו אישורים) והמשך שהותו במאסר עלולה להחמיר את מצבו הרפואי. לדבריו, אסלן עבר הליך טיפולי ייעודי ממושך בין כותלי בית הסוהר, והמסוכנות הנשקפת ממנו פחתה משמעותית ככל שזג קיימת. לתמיכה בטענתו צירף דוח סוציאלי לוועדת שחרורים ואף הדגיש כי אסלן קיבל על עצמו לשלם קנס בגובה 600,000 ₪, כאשר רכיב זה משקף היבט נוסף של קבלת האחריות. עוד נטען כי בפועל לא צמחה לאסלן תועלת כספית מהעבירות, וכי אלו בוצעו ללא תחכום ומידת הפגיעה בערכים המוגנים מביצוען נמוכה.

לטענת עו"ד עליאן, מקרה זה הוא מהחריגים בעבירות הסחיטה באיומים, ואסלן פעל לביצוע העבירות מבלי לחשוב על תוצאותיהן. הוסבר כי אסלן נכנס כשותף לגיטימי למעבדה והשקיע 97,000 ₪ מכספו לתשלום לספקי המעבדה כדי למנוע את קריסתה וכי קיבל לכיסו סך של 54,000 ₪ בלבד במשך כל תקופת שותפותו במעבדה עליהם דיווח לרשות המסים כחוק. עו"ד עליאן הבחיר כי אסלן תודה בסחיטה באיומים בסך 540,000 ₪ אך טען כי בסופו של יום, לאחר תשלום שכר עובדים והוצאות לא נותר רווח ולא צמחה לנאשם כל תועלת כספית. לתמיכה הגיש העתק מהדוחות הכספיים של המעבדה וכן דוחות שנתיים של המעבדה לשנים 2020, 2021. עו"ד עליאן הפנה לפסיקה, ציין כי הענישה היא אינדיווידואלית ועתר לקביעת מתחם ענישה הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר. באשר לעונש המתאים – נטען כי יש להתחשב בהבעת החרטה, בזק

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

התדמיתי, בפגיעה במשפחתו (נשוי ואב אב לשלוש בנות קטינות). בנסיבות אלה נטען כי יש למקם את העונש בתחתית מתחם הענישה, ולהורות כי ירוצה בחופף לעונש המאסך אותו הוא מרצה...

22. בעניינם של תאלד ושריף, לגביהם הוצגו הסדרים "סגורים" עתרו הסניגורים לאימוץ הסדר הטיעון, וזאת נוכח כלל הנסיבות שפורטו, לרבות נתוניהם האישיים של הנאשמים.

דין והכרעה

23. לטעמי, יש לקבוע שני מתחמי ענישה, הראשון – ביחס לעבירות הסחיטה ועבירות המס שנעברו ביחס לכספי הסחיטה (אישומים 1-3; 6) והשני – ביחס לעבירות על חוק הפיקוח ועבירות הלבנת ההון (אישומים 4-5).

משאמרתי דברים אלה אמרתי כי אין בידי לקבל את עמדת התביעה (לקביעת מתחמים נפרדים לאירוע הסחיטה ולעבירות המס) או את עמדת ההגנה (לקביעת מתחם כולל לעבירות הכלכליות, דהיינו עבירות על חוק הפיקוח, הלבנת ההון ועבירות המס).

אני מתקשה לראות כיצד ניתן להפריד בין אירועי הסחיטה (אישומים 1-3) לאירוע עבירות המס שהוא פועל יוצא של עבירות הסחיטה והסכומים שהופקו כתוצאה מכך (אישום 6). אף אם מדובר בשתי קבוצות עבירות המשקפות ערכים מוגנים שונים, ברור כי מדובר במעשים הקשורים ושלובים אחד בשני, ומכאן שיש לראותם כעומדים במובהק במבחן הקשר ההדוק, כפי שנקבע בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014). במילים אחרות - אין די בקיומו של שוני בין ערכים מוגנים כדי להוות בסיס יחיד להפרדה בין רצף עובדות המצמיחות מספר עבירות, יודגש כי אין בקביעת מתחם אחד, כדי לגרוע מן האפשרות לשקלל במסגרת אותו מתחם פגיעה במספר ערכים מוגנים, וכך בכוונתי לעשות.

שונים הם פני הדברים ביחס לעבירות על חוק הפיקוח והלבנת ההון, אשר אינן קשורות באופן מובהק בהיבט העובדתי לאירועי הסחיטה (או לעבירות המס) וניתן לראותם כאירוע נפרד המצדיק קביעת מתחם שונה.

הערכים המוגנים והענישה הנוהגת

מתחם ראשון - אירוע הסחיטה ועבירות המס

עבירות הסחיטה באיומים

24. הערכים המוגנים הנפגעים מביצוע עבירת סחיטה באיומים כוללים את זכותו של קורבן הסחיטה לחירות, כבוד, אוטונומיה, ביטחון ושלווה נפש, ומדובר בערכים מוגנים חשובים הנוגעים למרקם חברתי והציבורי הכללי וכן לחשיבות שלטון החוק. ביצועה של העבירה אף פוגע בערך הקניין של קורבן הסחיטה. הפגיעה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

באוטונומיה של הקורבן מתעצמת מקום בו מבצע הקורבן את דרישות הסוחט, וכאשר מדובר בסחיטה המתרחשת לאורך זמן (ע"פ 395/22 מדינת ישראל נ' פלוני (18.5.2022)).

בית המשפט העליון הדגיש בפסיקתו את חומרת העבירה ואת הצורך בגינויה, כמו גם את החשיבות שבענישה מחמירה ומרתיעה בדמות עונשי מאסר ממשיים בגין ביצועה. זאת לשם מניעתה, בשים לב למאפייניה הייחודיים ו"קשר השתיקה" שלצידה אשר נובע מחששו של קורבן הסחיטה לפנות לרשויות האכיפה, ואשר מעצים את פגיעתו. אף נקבע כי בכוחה של ענישה מחמירה לתמרץ קורבנות סחיטה להתלונן. כך, ראו לדוגמה ע"פ 4416/23 מהרי נ' מדינת ישראל (4.10.2023), שעובדותיו שונות, אך קביעותיו הנורמטיביות של השופט שטיין בפסקה 22 ביחס לעבירה ברורות ורלוונטיות לעניינינו:

"לא אחת עמד בית משפט זה על חומרתה המופלגת של סחיטה באיומים וקבע כי עבירות כאלה מחייבות החמרה בענישה (ראו: ע"פ 2200/16 סויטאת נ' מדינת ישראל, פסקה 8 [פורסם בנבו] (21.7.2016); ע"פ 18/20 זועבי נ' מדינת ישראל, פסקה 2 [פורסם בנבו] (20.8.2020)). בפרט, נקבע כי ענישה כאמור צריכה להעביר מסר חד וברור לציבור, כי הסוחטים באיומים ישלמו על מעשיהם בדרך של שלילת חירותם לתקופה ארוכה – זאת, לא רק מטעמי הלימה והרתעת הרבים, אלא גם כדי לעודד את קורבנות הסחיטה לשבור את "קשר השתיקה" שנכפה עליהם ולפנות, מבלי להסס, לרשויות אכיפת החוק על-מנת לשים קץ לסחיטה בה הם נתונים (ראו: ע"פ 6774/01 מדינת ישראל נ' אלעלוין [פורסם בנבו] (1.11.2001)). עבירת סחיטה באמצעות איומים פוגעת קשות במרקם חייהם של קורבנות העבירה הנסחטים – במישור האישי והכלכלי כאחד – כאשר הסוחט עושה דין לעצמו, מנצל לרעה את עודף הכוח שבידו, פוגע בחופש הבחירה של נפגע העבירה וגוזל את קניינו (ראו: ע"פ 5769/14 אלרואי נ' מדינת ישראל, פסקה 15 [פורסם בנבו] (20.9.2015))."

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירה זו, מלמדת על מנעד ענישה שהוא תלוי נסיבותיו המיוחדות של המקרה. עם זאת, בשנים האחרונות ניכרת מגמת החמרה בענישה. לאחר בחינת הפסיקה אליה הפנו הצדדים (שחלקה מדגימה ענישה בסדרי טיעון סגורים ורלוונטית פחות לעניינו) מצאתי להפנות לדוגמאות הבאות, בעיקר מתוך פסיקת בית המשפט העליון, חלקה מהעת האחרונה:

ע"פ 3184/24 מדינת ישראל נ' פלוני (29.5.2024) – בו דובר בביצוע עבירות סחיטה באיומים לפי סעיף 428 רישא לצד עבירות איומים, תקיפה סתם, עבירות לפי סעיף 3(א) ו-5 לחוק איסור הלבנת הון, עבירות של מתן אשראי ללא הישיון לפי חוק הפיקוח, ובמשיב אשר הודה בביצוע העבירות ולתובתו עבר פלילי מכביד. מתוך פסק דין זה, בו הוחמר עונשו של המשיב ל-40 חודשי מאסר בפועל (הגם שסיים לרצות את העונש שנגזר עליו בבית המשפט המחוזי). בעיקר רלוונטית לעניינינו התייחסות כב' השופט שטיין בפסקה 17 לענישה בעבירת הסחיטה באיומים. לפי דבריו: "עונשי המאסר המוטלים ברגיל בגין מעשים בודדים של סחיטה באיומים נעים בין שנתיים לשלוש שנים".

ע"פ 6264/23 פלוני נ' מדינת ישראל (04.02.2024) – בו, לאחר ערעורים מטעם הצדדים, הוחמר עונשם של הנאשמים בגין ביצוע סחיטה באיומים (סיפא). בבית המשפט המחוזי הורשעו הנאשמים על יסוד הודאתם ולאחר שנשמעה עדות המתלונן ועדים נוספים, בכך שאיימו על המתלונן במשך שבועיים, הגיעו לביתו ויחד

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

עמו לבית הוריו, ודרשו שישלם להם סך של 300,000 ₪. המתלונן נענה לאיומים ושילם סך של 173,000 ₪. בעניין המשיב 1 שחלקו בביצוע העבירה היה דומיננטי יותר, נקבע מתחם ענישה בין 21 ל-36 חודשי מאסר. בעניין המשיב 2 נקבע מתחם ענישה בין 15 ל-24 חודשי מאסר. על נאשם 1 נגזר עונש של 24 חודשי מאסר ועל נאשם 2 עונש מאסר למשך 16 חודשים, לצד ענישה נלווית.

בבית המשפט העליון הוחמר עונשו של נאשם 1 והועמד על 30 חודשי מאסר ועונשו של נאשם 2 הועמד על 22 חודשי מאסר. בית המשפט העליון ציין את הנסיבות המחמירות במקרה זה וביניהן אופי האיומים; גובה הסכום שנדרש; הסכום שמסר המתלונן למשיבים בעקבות סחיטתו; הגעת המשיבים לבית הוריו של המתלונן; התקופה בת שבועיים בה בוצעה הסחיטה טלפונית והעובדה כי המשיב 1 התקשר למתלונן ודרש את יתרת הסכום עד אשר נעצר על ידי המשטרה. עוד הודגש כי אין לשקול לקולא בסוג זה של עבירה את העובדה שלא בוצעה אלימות פיזית, היות שמדובר בעבירה שמלכתחילה אינה כוללת שימוש בכוח.

בפסק דינו התייחס בית המשפט העליון לחומרת העבירה:

"נקודת המוצא לדיוננו היא פסיקתו של בית משפט זה, אשר הדגישה את החומרה הרבה שנוצעת לעבירת הסחיטה באיומים, אשר פוגעת, מגיעה קשה, ביסודות הסדר החברתי; בשלום הציבור; ובמהלך חייהם ובחירותם האישית והכלכלית של הנסחטים (ראו, מני רבים: ע"פ 6918/21 בן נון נ' מדינת ישראל, פס' 15 [פורסם בנבו] (20.12.2022); ע"פ 5769/14 אלרואי נ' מדינת ישראל, פס' 15 [פורסם בנבו] (20.9.2015)). עוד נקבע, כי חומרתה היתרה של עבירה זו "באה לידי ביטוי גם בהתחשב במימד הייחודי שטמון בה 'קשר שתיקה' אשר מונע מנפגע העבירה לפנות לעזרתן של רשויות אכיפת החוק, מחשש שמא יתמשו אינמי הסחיטה" (ע"פ 5052/22 סזנוב נ' מדינת ישראל, פס' 11 [פורסם בנבו] (11.1.2023)). משכך, הרשעה בעבירה זו מצדיקה, ואף מחייבת, ענישה מחמירה, אשר תהדהד מסר מרתיע, חד וברור, ותעודד את קורבנות העבירה "לשבור את קשר השתיקה" (ראו: ע"פ 2048/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 14 וההפניות שם [פורסם בנבו] (14.11.2018)). לא בכדי, אפוא, קבע המחוקק עונש חמור של עד 9 שנות מאסר בגין עבירה זו (כאשר יוער כבר עכשיו, כי העונשים שהוטלו על המשיבים רחוקים מעונש זה – מרחק ניכר)".

ע"פ 3791/18 לוי נ' מדינת ישראל (02.10.2018) – המערערים הורשעו על יסוד הודאתם בעבירת סחיטה באיומים (רישא). על פי עובדות האישום סחטו המערערים את המתלונן מעל לחודשיים, ובכלל זאת דרשו ממנו תשלום של מיליון ₪ ולחילופין שותפות בעסקיו. המתלונן לא שילם דבר למערערים. נקבע מתחם ענישה בין 18 ל-48 חודשי מאסר לעבירת הסחיטה, והוטל על כל אחד מהמערערים, בעלי עבר פלילי מכביד, עונש של 28 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית ופיצוי למתלונן. הערעור שהגישו לבית המשפט העליון נדחה.

ת"פ (מחוזי חיפה) 8447-12-21 מדינת ישראל נ' אגאבריה (22.03.2023) - גזר הדין ניתן בעניינו של נאשם אשר הודה בביצוע שתי עבירות של סחיטה באיומים (סיפא) כנגד שני מתלוננים שונים עמם הייתה לו היכרות מוקדמת, לאחר שנתן להם הלוואה בריבית. על פי העובדות, משלא עמדו המתלוננים בתשלומים הטיל עליהם הנאשם אימה באיומים קשים. בעקבות האמור שילמו המתלוננים לנאשם את סכום בסך של

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

כ- 135,000 ₪. נקבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר, ועונשו של הנאשם, שהוא צעיר, ללא עבר פלילי ומתמודד עם בעיות רפואיות, אשר הביע חרטה והודה, נגזר ל-15 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית ופיצוי בסך 5,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים.

עבירות המס

26. עבירות המס בענייננו הן מחמורות לפי פקודת מס הכנסה, ופוגעות בערכים מוגנים הנוגעים לערך השוויון בנשיאת נטל המס ולחשיבותה של הקופה הציבורית ליכולת הכלכלית של המדינה. לביצוע העבירות פוטנציאל נזק ממשי כלכלי למדינה, אשר פעמים רבות מתמש הלכה למעשה. ביצוען של העבירות אף פוגע באופן עקיף בכיסו של האזרח, ובביצוע העבירות יש גם כדי לפגוע באמון הניתן בנישומים שיגישו לרשות המסים דיווחים נכונים ומלאים. ראו בהקשר זה דברי בית המשפט העליון ברע"פ 3857/13 יצחקיאן נ' מדינת ישראל (30.7.2013):

"עבירות המס, בהן הורשע המבקש, חותרות תחת ערך השוויון, הן גוזלות כספים מהקופה הציבורית ופוגעות במישורין ביכולותיה הכלכליות של המדינה ובאיתנותה הפיננסית. אין צריך לומר, כי פגיעה זו ניכרת, בעקיפין, בכיסם של כל אחד ואחד ממשלמי המיסים בישראל. (ראו, למשל: רע"פ 3385/13 דימיטשטיין נ' מדינת ישראל (29.5.2013); רע"פ 2638/13 עובדיה נ' מדינת ישראל (28.4.2013); רע"פ 5906/12 עזרא נ' מדינת ישראל (9.9.2012))."

27. רבות נכתב על הצורך בענישה ממשית ומרתיעה בגין עבירות מהסוג הנדון, שביצוען קל וגילויין קשה. מבחינת הענישה הנוהגת, עולה כי פעמים רבות בגין ביצוע העבירות אף מוטל על מבצעי העבירות עונש מאסר מאחורי סורג ובריח, כשנסיבותיהם האישיות נדחות מפני האינטרס הציבורי שבענישה ממשית ומרתיעה (ראו לדוגמא: רע"פ 2638/13 עובדיה נ' מדינת ישראל (28.4.2013) (להלן – רע"פ עובדיה)).

מתחם הענישה הנקבע בעבירות מושפע מהיקף החכנסה שהושמטה, ממשך ביצוע העבירות, ממידת התכנון והתחכום שבביצוען ומהנסיבות הכוללות. להלן יוצגו דוגמאות מן הפסיקה הרלוונטיות לעניינינו בשינויים מחויבים:

רע"פ עובדיה בו הורשע המבקש בביצוע עבירות גניבה ומרמה על יסוד הודאתו, וכן בכך שלא דיווח על הכנסותיו מביצוע עבירות אלה בסך 872,000 ₪ על פני שש שנים. על המבקש נגזר עונש של 20 חודשי מאסר בגין כלל העבירות. עונש זה הוקל בערעור בבית המשפט המחוזי ל-15 חודשי מאסר לאחר שאף הוסר על ידי המבקש מחדל המס. בית המשפט העליון דחה בקשת רשות ערעור שהגיש.

רע"פ 674/13 יורי ליטווק נ' מדינת ישראל (28.01.2013) – בו הורשע המבקש על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בארבע עבירות של השמטת הפנסה מתוך דו"ח, הכנת פנקסי חשבונות כוזבים ושימוש במרמה, עורמה ותחבולה. המבקש אדריכל ועל פניו 4 שנים לא כלל את מלוא התמורה מלקוחותיו בחשבוניות שהוציא, הכין

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 55674-03-23 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

פנקסי שיקים כגזבים והשמיט הכנסות בסך כולל של 496,432 ₪. בית משפט תשלום גזר על המבקש אשר לא הסיר את המחדל ולו-באופן חלקי 7 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וגם בקשת רשות ערעור שהגיש לבית המשפט העליון, תוך שצוין כי עונשו איננו חורג ממדיניות הענישה המקובלת.

ע"פ 56587-07-13 מדינת ישראל נ' קובי (27.11.2013) – בו השמיט המשיב הכנסה בסך 730,000 ₪ על פני 4 שנות מס, לאחר שתיק העוסק שלו נסגר על ידי פקיד השומה. נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל-15 חודשי מאסר. בערעור הובהר כי על הרף התחתון של מתחם הענישה לעמוד על 8 חודשי מאסר בפועל תוך שצוין כי סכומי השמטת ההכנסה אינם חזות הכל. עונשו של הנאשם נקבע על 8 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

תי"פ (שלום ת"א) 51575-05-14 פרקליטות מחוז תל אביב מיסוי וכלכלה נ' ערן אברהם אגסי (31.12.2015) – שם הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בשלוש עבירות של השמטת הכנסה במרמה עורמה ותחבולה. הנאשם ניהל עסק להפקת אירועים, ועל אף שהודיע לרשויות המס כי הוא מפסיק את עיסוקו, בפועל המשיך להפעילו מבלי לדווח על הכנסותיו בסך 878,715 ש"ח לכל הפחות. נקבע מתחם ענישה בין 6 ל-20 חודשי מאסר. על הנאשם, אשר הסיר את מחדלי כתב האישום, הוטלו 6 חודשי מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית.

מתחם שני – אירוע עבירות מתן אשראי ללא רישיון ועבירות הלבנת הון

28. כפי שציננה התביעה, עבירת מתן שירותי אשראי ללא רישיון לא זכתה להתייחסות רבה בפסיקה, וכניסתו לתוקף של חוק הפיקוח בשנת 2016, היווה "עליית מדרגה" במהלך הסדרת העיסוק בתחום שירותי מטבע ומתן שירותים פיננסיים (ראו ע"מ 702/20 א.א. עומר נכסים והשקעות נ' ד"ר משה ברקת- הממונה על שוק ההון (13.08.2020)).

29. חובת הרישוי לצורך עיסוק בתחום מתן האשראי מפורטת בסעיף 12 לחוק הפיקוח, ומי שאינו פועל כאמור מבצע עבירה לפי סעיף 94(א) לחוק הפיקוח. לא ניתן למעט בחשיבות האסדרה לפי חוק הפיקוח, שמטרתה לתחום באופן ברור את גבולותיה של הפעילות ובכך, בין היתר, למנוע כניסתם של גורמים עבריינים למערכת השירותים הפיננסיים ושירותי האשראי. מדברי החסבר להצעת החוק עולה כי העדר אסדרה ראויה מאפשר זאת, ואף מהווה תשתית להעלמת מס והלבנת הון רחבת היקף. צוין כי לעיתים משמשים נוהגי שירות המטבע כ"צינור החמצן" הכלכלי של ארגוני הפשע, ומעורבותם של גורמים עבריינים בענף מכתימה את שוק האשראי חוץ בנקאי הלגיטימי שהוא צורך כלכלי-חברתי מרכזי, ומונעת התפתחותו (ראו דברי החסבר להצעת חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (שירותים פיננסיים חוץ מוסדיים, התשע"ו-2015, ה"ח-202)).

30. הערכים החברתיים המוגנים שבבסיס סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון הם רבי חשיבות, גם אם מדובר בעבירות שעניינן חובת זיהוי ודיווח. קיימת חשיבות רבה למסירת דיווח אמיתי על ידי הסקטור הפיננסי להבטחת השקיפות, וכדי למנוע פעילות אסורה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

כפי שהציגה התביעה בטיעוניה, חובת הדיווח היא חלק מהותי במאבק למניעת עבירות הלבנת הון נוספות שחומרתן נודעת – כדברי המשנה לנשיא בית המשפט העליון דאז, השופט חשין: "טול מחוק איסור הלבנת את חובת הדיווח – ונטלת ממנו את נשמתו" (בע"א 9796/03 חביב שם טוב נ' מדינת ישראל, נט' (5) 397 (2005)).

בפסיקה אף נקבע כי הצורך במסירת הדיווח נועד להקשות על מלביני הון להטמיע כספים במערכת הפיננסית ולנצלה, וכן להקל על גילויין של עבירות. כטענת התביעה, בעזרת דיווחי אמת יכולות הרשויות להילחם בתופעת ההון השחור, שאין למעט בחשיבותה, ולאייץ פעילות הלבנת הון על נזקיה הרבים. מאגר מידע שאינו מדויק אף עלול לפגוע במעמדה הבין לאומי של המדינה בקרב המדינות אשר נטלו על עצמן להילחם בתופעת הלבנת ההון. ראו דברי כב' השופט חשין בפסקה 15 לבש"פ 1542/04 מדינת ישראל נ' אדר, פ"ד נח(3) 613.

"הוראת סעיף 3(ב) שלחוק מהווה, על-פי תכליתה, חגורת ביטחון הסובבת את ההוראה העיקרית שבסעיף 3(א). המבקש להלבין הון שהושג בעבירה – לרבות הון ששימש לביצוע עבירה או הון שאיפשר ביצוע עבירה – יעשה כל אשר ביכולתו כדי להסתיר את מעשיו מפני הרשויות. דרכו זו של העבריין מבקשת הוראת סעיף 3(ב) לשבש. מכאן חובת הדיווח המוטלת על תאגידים בנקאיים, כהוראת הסעיף 7 לחוק, וקביעת עבירה למי שעושה פעולה ברכוש במטרה לסכל דיווח לפי סעיף 7 (או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון)".

כן ראו בחקשר זה את דברי כב' השופט דנציגר בע"פ 2316/13 מדינת ישראל נ' רמי חגי'אמה (30.10.2014):

"...ודוק, במסגרת ההתמודדות עם תופעת הלבנת ההון ולנוכח החשש כי שירותיהם של נותני שירותי מטבע ינוצלו על ידי גורמים עברייניים כדי להסתיר את מקור הונם האסור ולחקשות על האפשרות להתחקות אחר פעולותיהם, נקבע בחוק איסור הלבנת הון כי נותני שירותים אלו חייבים ברישום מסודר ובחובות דיווח קפדניות. קיומן של חובות אלו נועד לאפשר פיקוח על תנועות הון והוא תנאי הכרחי לקיום אפקטיבי של החוק ולהגשמת תכליתו [ראו למשל: עניין שם טוב, בעמ' 416-417; ע"פ 3395/06 כהן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקאות 14-15 (30.4.2007); ע"פ 8325/05 בלס נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 20 (10.1.2007)]."

31. בכל הנוגע לעבירה על חוק הפיקוח, הרי שמדובר בעבירה חדשה יחסית, כך שקיים קושי לאתר פסיקה המדגימה את הענישה הנוהגת בה אך אין הדבר נובע מחריגות המעשים כי אם מגילה הצעיר של העבירה שאכיפתה החלה רק לאחרונה, וזאת כפי שנקבע בת"פ 1886-04-22 מדינת ישראל נ' שלמה הוריש (13.02.2023). באותו מקרה, דובר בנאשם שהורשע, על יסוד הודאתו, במתן אשראי ללא רישיון לפי סעיף 94(א)(1) לחוק הפיקוח, בעשיית פעולה ברכוש מידע כוזב ומניעת דיווחים לפי סעיף 3(ב)(1) לחוק איסור הלבנת הון, ובמרמה עורמה ותחבולה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה, וזאת לצד עבירות נוספות. הנאשם עסק למעלה משנתיים (ללא רישיון) במתן אשראי ליחידים, אשר כלל מתן חלואות במזומן בתוספת ריבית בשיעורים שאינם ידועים לתביעה ללא רישיון. פעילות הנאשם ברכוש עליה חלה חובת דיווח הסתכמה בסך שאינו פחות מ-1.4 מיליון ₪. בגזר הדין התייחס בית המשפט להסכמת התביעה להגביל עתירתה העונשית ל-10 חודשי מאסר בפועל, בנוסף לכך שהמעשים בוצעו לאורך זמן ממושך, בהיקף משמעותי ומול לווים רבים. כמו כן, התייחס לדומיננטיות הנאשם ולסכום שגרף מביצוע העבירה, ולכך שמדובר במקרה ראשון בו הועמד נאשם לדין. מתחם הענישה נקבע בין 8 ל-20 חודשי מאסר והוטלו על הנאשם 8 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

ע"פ 7646/07 אהרון אייל (ירון) כהן ואח' נ' מדינת ישראל (20.12.2007) – שם הורשעו המערערים על יסוד הודאת המערער במסגרת הסדר טיעון בעבירות מתן שירות מטבע ללא רישום לפי סעיף 11(א) לחוק איסור הלבנת הון, הלבנת הון לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון, איומים, התחזות כאדם אחר וניסיון לקבל דבר במרמה. המערער היה בעליהן של המערערות אשר עסקו במתן שירותי מטבע ללא רישום במרשם נותני שירותי המטבע, ועסק בכך לסירוגין על פני תקופה בת שנה וחצי הגם שלא היה רשום כאמור. במסגרת זאת ביצע מעל 1000 פעולות ברכוש, בהיקף כולל של כ- 127,500,000 ₪ במטרה שלא יהיה דיווח או כדי לגרום לדיווח בלתי נכון. כחלק מביצוע העבירות, ביום 12.12.02 פתחה חברה אחרת חשבון בנק והמערער ואח' עשו בו שימוש, בין היתר גלגול המחאות כדי שהמערער יקבל אשראי ללא ריבית. המערער אף עשה שימוש בהמחאות על שם החברה לצרכיו העסקיים והפרטיים.

בהסדר הטיעון שגובש הגבילה התביעה את עתירתה העונשית ל- 10 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזר עונש של 7 חודשי מאסר בפועל ולצד זאת חולט רכוש בהיקף 50% מהרכוש שנתפס בגובה 3,100,000 ₪.

ערעור שהגיש לבית המשפט העליון נדחה באשר לעונש המאסר, והתקבל חלקית ביחס לחילוט שהועמד על 33%.

ת"פ 6912-11-15 מדינת ישראל נ' נחמני (08.12.2016) – בו הורשע הנאשם על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון. הנאשם היה בעל עסק למתן שירותי מטבע, אשר ביצע פעולות אקטיביות כדי לגרום לדיווח לא נכון. כך, רשם המחאות תוך יצירת מצג שווא באשר לזהות הנהנים ודיווח דיווח כוזב הנסמך על הצהרות כוזבות. לעניין זהות מקבלי המחאות. ההיקף הכספי הוא בסך 49,592,206 ₪.

מתחם הענישה נקבע בין 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות ל- 12 חודשי מאסר בפועל. עתירת התביעה הייתה להטלת מאסר בפועל למשך 6 חודשים ויום. על הנאשם הוטל עונש של 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

ת"פ 53062-12-15 מדינת ישראל נ' יוסף אברהם הורברג (17.5.2016) – הנאשמים, בן ואביו, הורשעו על יסוד הודאתם במסגרת הסדר טיעון בריבוי עבירות של עשיית פעולה ברכוש במטרה שלא יהיה דיווח או כדי לגרום לדיווח לא נכון, לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון, ובעבירות שימוש במרמה עורמה ותחבולה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה. במשך שנה, ניחלו הנאשמים שני סניפים של עסק לשירותי מטבע, כשנאשם 1 שימש כרוח החיה. הנאשמים אף עסקו בהעמדת נכסים במדינות אחרות עבור לקוחות בישראל ללא דיווח לרשויות בישראל על העברת הכספים, בסכום שאינו נמוך מ- 110,000,000 ₪. הגם שהפיקו הכנסה בדמות עמלה משירותי העמדת אשראי בסך של לא פחות מ- 1,100,000 ₪, הנאשמים השמיטו הכנסה זו מדיווחיהם לפקיד השומה.

בהסדר הטיעון הוסכם ביחס לנאשם 1 כי התביעה תטען לרף עליון של 10 חודשי מאסר וההגנה לרף תחתון של 5 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, זאת לצד ענישה נלווית וחילוט מוסכם. ביחס לנאשם 2 עתרו הצדדים במשותף ל- 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות לצד ענישה נלווית וחילוט מוסכם.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

בית המשפט אימץ את הסדר הטיעון וגזר על נאשם 1, 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות לצד ענישה נלווית. על נאשם 2, 5 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות וענישה נלווית.

נסיבות ביצוע העבירות על ידי כל אחד מהנאשמים וקביעת מתחמי הענישה

בעניינו של פאדי

אירוע הסחיטה ועבירות המס

32. בבואי לבחון את אופי מעורבותו של פאדי באירוע הסחיטה, נתתי דעתי לעובדה כי מדובר במעשה מתוחכם, אך גם כזה בעל נסיבות ייחודיות, שבאו לידי ביטוי בעיקר, באופן בו נוצר הקשר בין אי לנידאל, פאדי והאחרים. בזכור, אי נסחט על ידי אחרים, ובחר ליצור קשר עם נידאל (באמצעות ואסים) על מנת שהוא יסייע לו להביא את הסחיטה לידי סיום, וזאת תמורת תשלום. אי לא פנה למשטרה בזמן אמת, לא דיווח על המתרחש, ולמעשה, בחר לפנות לגורם עברייני (לשיטתו) על מנת לחסום את דרכו של גורם עברייני אחר.

בניגוד לחלק מאירועי הסחיטה בהם הסוחט פועל באופן אקטיבי מתחילת הדרך, בוחר את הנסחט ומפעיל כלפיו מערכת של אימים ואלימות, במקרה דגן – היה זה "הנסחט" שבנקודת הזמן בה פנה לנאשם 1, סיכם איתו על תשלום תמורת התערבותו, והעדיף להתנהל מולו תחת התנהלות מול גורמים עבריינים אחרים, ובוודאי תחת פנייה לרשויות לאכיפת החוק.

יתרה מכך, על פי כתב האישום, ולאורך התקופה, אי "נעזר" בפאדי לצורך טיפול גביית חובות מלקוחות או כדי לטפל בסיטואציה בה נגנב סורק מהמעבדה. צא ולמד – אי אמנם נסחט, אך ידע היטב גם לנצל את הסיטואציה אליה נכנס על מנת להיטיב את מצבו. יצוין כי התנהלותו האמורה של אי אינה מפתיעה, שכן, כזכור, כבר בשנים 2016-2018 ניצל אי את קרבתו החברית לואסים ונהג להציג לאנשים שונים דרשות שנתפסו ככאלה שואסים ומשפחת אבו לטיף עומדים מאחוריהן.

לסחיטה היבט ייחודי נוסף – עיון בכתב האישום מלמד כי חלקו של פאדי במסכת העובדתית הוא חלק מצומצם יחסית, הן ביחס לנאשם 1, אך גם ביחס לאחרים שהעמיקו מעורבותם בסחיטתו של אי.

33. לצד האמור, ברור כי המתחם צריך להביא בחשבון גם את פרק הזמן בו נמשכה הסחיטה (הגם שחלקו של פאדי תחום למספר פעולות); את ביצוע העבירה בצוותא, כמו גם את סכום הסחיטה (300,000 ₪, כמפורט מפורשות בסעיפים 76, 209 לכתב האישום בו הודה פאדי, וחרף טענות עו"ד בר עוז בהקשר זה).

כעולה מן העובדות, עיקר תפקידו של פאדי נגע לקבלת דמי הסחיטה והטיפול בהם. פאדי היה הדומיננטי והאחראי בהקשר זה והוא זה אשר הכתיב את אופן קבלת דמי הסחיטה בהמחאות ועסק בפריטתן באופן המעיד בפני עצמו על תכנון ותחכום. מפרטי האישום השני עולה כי בשני ההסדרים שערך אי עם הנאשמים, הראשון והשני (במסגרתו נערכה פריסה מחודשת של הסכום שנדרש לשלם) דרש פאדי מאי לרשום את ההמחאות בגין דמי הסחיטה לפקודת גיוזף-ערטול, ובאופן שלא מאפשר הבחנה בין הסכום שהסכים אי

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

לשלם תמורת חסותם של פאדי ונידאל בסך 200,000 ₪ לביך-דמי הסחיטה בסך 300,000 ₪. פאדי הוא גם זה אשר פעל לפריטת ההמחאות בכרטיסת על"שם א' בנשי"פ סנד ובניכיון משנה. ברי כי מדובר בתפקיד בעל משמעות במערך הסחיטה, ולכך משמעות לחומרה. יש אף טעם בטענה לפיה פאדי העמיק את תלותו של א' בו באמצעות הלוואה בריבית נשך שנתן לא'. פאדי הוא גם זה אשר התנהל מול רוכש פוטנציאלי שביקש לרכוש את המעבדה של א' בשנת 2021 כמפורט באישום השלישי.

34. אציין כי אין כל אינדיקציה לפיה פאדי הטיל אימה באופן ישיר על א' לשם סחיטתו. זאת, מבלי להתעלם מכך שפאדי נכח בשתי הפגישות המתוארות באישום השני, האחת אשר התקיימה לבקשת א' בשל מצוקתו מסחיטתו הנטענת על ידי משפחת ג'ארושי, אז הסכים לשלם 200,000 ₪ כדי לקבל את הסנתם של נידאל ופאדי, והשנייה, אשר נערכה בסמוך, פחות מחודש אחרי, אליה זומן א' על ידי פאדי, ובה נסחט א' לתשלום 300,000 ₪ נוספים.

35. אמנם כאמור, אין להקל ראש בחשיבות הגורם המטפל בדמי-הסחיטה לשמם בוצעה הסחיטה מלכתחילה, אך יש בכך שפאדי לא הטיל אימה באופן ישיר כדי למתן במידת מה את הנסיבות בעניינו. אכן, בעת ביצוע העבירה בצוותא אין חובה שכל אחד מהמבצעים יסחט את הקורבן באופן ישיר, ויש טעם בטענת התביעה לפיה "כוחם המצרפי של המבצעים הוא זה המהווה "שלם גדול מסך חלקיו", ופוגע עוד יותר בקורבן העבירה עליו נכפה להתמודד מול סוחטים רבים בו זמנית", ונראה כי הפגיעה בא' לא מבוטלת, בהיבט הנפשי והכלכלי. לצד זאת, מובן שבעת בחינת הנסיבות בשלב גזר הדין יש משמעות גם למידת המעורבות הישירה של מי מהנאשמים במעשים.

36. בהקשר לאופי הדברים שהשמיע פאדי כלפי א' - אומה את הדברים הבאים: יש לזכור כי מסכת סחיטתו של א' החלה לאחר שא' עצמו פנה לנאשמים לעזרה מול משפחת ג'ארושי, לאור היכרותו המוקדמת וחברותו עם ואסים עוד משנת 2014 ובאמצעותו בשל מצוקתו. פנייתו לנאשמים נבעה גם מהיכרותו עם המוניטין אשר צברו ואין חולק כי א' עצמו נהג לעשות שימוש בשם אבו לטיף ולהציג דרישות לאחרים לצרכיו השונים עוד לפני המועד בו החלטה הסחיטה. משכך, אף איני מוצא לייחס משמעות רבה לחומרה לכך שמספר ימים לאחר הפגישה השנייה בה נסחט א' שלח פאדי לא' כתבה שפורסמה בעיתון על ארגוני פשיעה וכתב לו "תראה - הגדולים זה חרירי ואבו לטיף". לבד מן העובדה שבכתב האישום לא נטען כי פאדי שלח את הכתבה לשם הטלת אימה אלא רק שהחודעה העצימה את תחושת אימתו של א', נראה כאמור כי א' הכיר במוניטין הנטען של אבו לטיף אף ללא כתבה זו ואף עשה בו שימוש לצרכיו. אף עולה כי א' עצמו פנה לפאדי בבקשה שיטפל בבעיה שנוצרה לו עם טכנאי שגנב סורק וכן לצורך טיפול בגביית חובות מלקוחות.

37. באשר לעבירות המס - פאדי קיבל לידיו הכנסה בשנים 2019 ו-2020 כתוצאה מעבירת הסחיטה המתוארת לעיל. באישום המס הורשע בכך שלא דיווח על ההכנסה במזיד ובמטרה להתחמק ממס תוך שימוש במרמה, עורמה ותחבולה. כידוע, היקף העבירה בעבירות המס הנדונות הוא סכום ההכנסה הכוללת ולא ההכנסה החייבת, כך שאין כל משמעות להוצאות בייצור ההכנסה או לחובת תשלום מע"מ לשם מיתון הנסיבות. זאת בפרט משלא הוצגה כל ראיה לתשלום מע"מ או להיקף ההכנסה החייבת בגין ההכנסה אשר הופקה. מהפסיקה עולה כי בעבירות מס יש להיקף ההכנסה אשר הושמטה חשיבות רבה, גם אם לא יחידה, בעת בחינת הנסיבות. בעניינו עומד היקפה על סך 148,000 ₪ לכל הפחות. אכן, פעמים רבות, כשזה היקף ההכנסה

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

שהושמטה, מוטל כופר על מבצע העבירות. עם זאת, בעניינו מדובר בהכנסה שמקורה בעבירה פלילית ובכתב אישום הכולל עבירות נוספות שביצע פאדי, על המשמעויות והחומרה הנובעות מכך.

38. בהינתן הנסיבות המפורטות לעיל, מתחם העונש בעניין עבירות הסחיטה והמס שבוצעו על ידי פאדי ינוע בין 22 ל-36 חודשי מאסר.

אירוע עבירות הלבנת הון והעבירות לפי חוק הפיקוח

39. כפי שהפנתה התביעה ומתואר-בכתב האישום, פאדי היה פעיל ותיק בתחום מתן שירותים פיננסיים והכיר היטב את החובות החלות על העוסקים בתחום זה. למרות זאת, והגם שפעילותו בנשי"פ ערטול-הופסקה כשבקשת נשי"פ ערטול לרישיון סורבה, עסק פאדי לצד נידאל בין השנים 2018 ועד 2021 באופן עצמאי במתן שירותי אשראי ללא רישיון באמצעות נשי"פ סנד.

40. מן העובדות עולה כי פאדי היה הדומיננטי בביצוע עבירות אלה, פעל בתכנון ובתחכום וכוון את הפעולות ברכוש נשי"פ סנד. זאת הגם שכאמור לא אחז ברישיון למתן שירותי אשראי לאחר שבקשת נשי"פ ערטול לקבלת רישיון נדחתה, והגם שהרישיון לפעילות בנשי"פ ניתן לחיאת על יסוד הצהרתה לפיה אין איש מלבדה המכוון את פעילות נשי"פ סנד. בין היתר פעל פאדי לניכיון המחאות שהתקבלו מא' בגין סחיטתו בכרטסת על שם א' בנשי"פ סנד ללא ידיעתו, ולאחר מכן בניכיון משנה. היקף המחאות שנוכו בנשי"פ סנד עומד על סך 635,378,872 ₪.

41. פאדי אף ביצע פעולות ברכוש וניכה המחאות בניכיון משנה בנשי"פ נמרה ונשי"פ קונטו. במסגרת זאת, פעל לפתיחת כרטיסות לנשי"פ סנד אצל נשי"פ נמרה ונשי"פ קונטו וכיוון וביצע בהן פעולות. גם בהקשר זה פעל פאדי מבלי שמעמדו הוגדר בכרטיס נשי"פ סנד בנשי"פ נמרה, ומבלי שמעמדו הוגדר בחלק מהתקופה (מיולי 2018 עד ינואר 2019 ומספטמבר 2019 עד יולי 2021) בכרטיס נשי"פ סנד בנשי"פ קונטו, על מנת שלא יהיה דיווח ובמטרה לגרום לדיווח בלתי נכון בקשר לפעילות האמיתית של ניכיון המחאות ומקבל השירות. העבירות בוצעו על ידי פאדי בצוותא חדא עם כפיר (מטעם נשי"פ קונטו) ופריד (מטעם נשי"פ נמרה). פעולותיו אלה של פאדי בכרטיס נשי"פ סנד אצל נשי"פ נמרה ונשי"פ קונטו כמפורט באישום הרביעי במטרה שלא יהיה דיווח הן בסך 300 מיליון ₪ (כמוסכם בהסדר הטיעון).

42. בנוסף לאמור, לפי האישום החמישי, לאור הוראת סעיף 5 לחוק המזומן שנכנסה לתוקף ולאחר התייעצות, החליט פאדי בתכנון ותחכום, בסיועו של שריף ובצוותא חדא עם כפיר, לפתוח כרטיסות אישיות על שם 10 לקוחות נשי"פ סנד בנשי"פ קונטו (להלן – כרטיסות לקוחות נשי"פ סנד) וביצע בהן פעולות מבלי שמעמדו ומעמדו של שריף הוגדרו בכרטיסות אלה. היקף הפעילות בכרטיסות לקוחות נשי"פ סנד עמד על סך 9,142,372 ₪.

43. הנסיבות המפורטות מלמדות על פגיעה ממשית בערכים המוגנים ממשיתו של פאדי, גם אם לא נטען כי מקורם של הכספים בהם ביצע את הפעולות בעבירות, וגם אם פעל בצוותא חדא עם כפיר ופריד, בעלי נשי"פ נמרה ונשי"פ קונטו וחובות הדיווח חלות עליהם. יש לזכור כי פאדי, המואשם בעבירות לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון בצוותא חדא עם הנאשמים האחרים, הוא עצמו הגורם לגביו לא נמסר דיווח, ודיווח-בלתי

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 55674-03-23 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

נכון נמסר כדי להסתיר את פעילותו כך שבפועל, המעשים בוצעו לטובתו ועבורו. על כך לקבל ביטוי במתחם הענישה שייקבע.

44. לצד זאת, בעת קביעת המתחם יש משקל ממתן לשני נתונים: (א) ראשוניות האכיפה בגין הפרת חובות דיווח. כנגד מקבל השירות מכוח דוקטרינת ביצוע בצוותא; (ב) העובדה שבעניינם של כפיר ופריד, עמם ביצע פאדי בצוותא את העבירות, הוסכם על עונש מאסר בן 9 חודשים שיכול וירוצה בעבודות שירות.

45. בהינתן האמור לעיל, מתחם העונש ההולם בעניין עבירות חוק הפיקוח והלבנת ההון שביצע פאדי ינוע בין 9 חודשי מאסר ל-16 חודשי מאסר.

בעניינו של ואסים

46. לאי היה קשר עסקי וחברי עם ואסים מאז שנת 2014. במהלך תקופת חברותו של אי עם ואסים, עובר לסחיתו, אף פיקש אי את עזרתו של ואסים בגביית חובות עבור עצמו וניצל את קרבתו אליו כדי להציג לאחרים דרישות שנתפטו ככאלה שואסים ומשפחת אבו לטיף עומדים מאחוריהן.

47. אי פנה לואסים לעזרה במצוקתו, לאור סחיתו הנטענת על ידי משפחת ג'ארושי. בעצתו של ואסים אף העביר אי בחודש אפריל 2019 את מעבדת השיניים שבעלותו מנהריה לכפר מאגיר לאחר שואסים הסביר לו ששם יהיה מוגן עובר לתחילת סחיתו.

48. על אף חברותו של ואסים עם אי והאמון שנתן בו אי, לאחר שיחה שערך ואסים עם שאדי (שדינו לא ייגזר בגזר דין זה) החליטו ואסים ושאדי להטיל אימה על אי על מנת ששאדי ישתלט על מעבדת השיניים. יש בהפרת אמון זו מצד ואסים כדי להוסיף חומרה למעשיו.

לצד זאת יצונו כי האישום הראשון מפרט בעיקר פעולות של הטלת אימה מצד שאדי ולא מצדו של ואסים, ושאדי הוא זה שגרף את הכנסות המעבדה בין אפריל 2019 עד סוף ספטמבר 2019 בסך 1,200,000 ₪ (שאף שעולה כי גם ואסים היה מעורב בקשר עם אי בתקופה זו, ותפקידו היה להפעיל על אי לחץ על מנת שימשיך לעבוד כדי ששאדי יוכל להמשיך להנות מהכנסות המעבדה). ואסים ואדם נוסף אף מנעו באיומים מאי לעזוב את המעבדה בכפר מאגיר והוא אף נכח בחילופי דברים במסגרתם אמר אי שברצונו לעזוב את המעבדה ונענה על ידי שאדי "אין לך מפה מעברי" ו-"עז שאתה מגיע לימ"ר אתה מת".

49. חלקו של ואסים נוגע גם למעשי הסחיטה באישום השני אשר פורטו בהרחבה בעניינו של פאדי לעיל (ואשר התרחשו במקביל). ואסים הוא זה אשר הציע לאי לפתור את בעייתו מול משפחת ג'ארושי באמצעות נידאל תוך תשלום סך של 200,000 ₪ וקיבל את הסכמתו. ואסים אף הזהיר את אי לפני הפגישה השנייה שלא יתווכח עם נידאל, ואמר לו שיהיה עליו לשלם כל סכום שנידאל ידרוש.

50. אין פירוט מדוקדק של המעורבות הישירה של ואסים בסחיתו אי, הגם שצוין באישום הראשון כי מנע יחד עם אחר מאי לעזוב את המעבדה באיומים. על פי האישום השלישי (בו לא הואשם ואסים) ואסים איים על

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

א.גם לאחר עזיבתו את המעבדה, וכך גם בפגישה אצל עו"ד באסל נטנס עם אביו של א. לצד זאת, על פי האישומים לא התקבלו דמי הסחיטה על ידי ואסים – ובכך נסיבה ממתנת במידת מה. ויובהר, הגם שנכתב בפרטי האישום כי ואסים נהנה מהנחה בגין שירותי המעבדה בתקופת הסחיטה, לא נטען ולא בוסס קשר סיבתי כלשהו בין הסחיטה וההנחה.

51. מן המפורט לעיל עולה כי ואסים היה חלק מהגורמים אשר פעלו במעטפת לסחיטתו א, הוא ייעץ לאי במסווה של חברות, מעל באמונו, נכת בפגישה בה אוים על ידי שאדי ומכך עולה בבירור שמעשיו תרמו לסחיטתו של א' ולהטלת האימה עליו. כאמור, ואסים אף נטל חלק בפגישה עם אביו של א' אצל עו"ד באסל נטנס בשנת 2021 (כמתואר באישום השלישי) והציג את דרישת נידאל לקבל מא' את יתרת "החוב" הנטען, והיה מעורב בדרך כזו או אחרת בכל שלבי סחיטתו של א'.

52. הנסיבות הכוללות מלמדות כי לא ניתן לראות בחלקו של ואסים במערך הסחיטה כחלק מאד דומיננטי; הגם שברור כי תרם תרומה למעשה העברייני הכולל, במיוחד על רקע קשרי החברות והאמון ששררו בינו לבין א'. מסקנה זו נלמדת אף מהעובדה שואסים לא קיבל את כספי הסחיטה, וזו חייבת לבוא לידי ביטוי במתחם שייקבע.

בהינתן האמור לעיל, מתחם העונש ההולם בעניין בעניינו של ואסים ינוע בין 20 ל-30 חודשי מאסר.

בעניינו של אסלן

אירוע הסחיטה

53. אסלן הורשע בכך שיחד עם מכרם סחט את א' והשתלט על מעבדת השניים שבבעלותו בתקופה שבין מרץ 2020 לבין יולי 2021.

54. כחלק מכניסה כשותף במעבדה, היה על אסלן לשלם סך של 300,000 ₪ בגין חובותיה של המעבדה ובפועל שילמו אסלן ומכרם 97,000 ₪ לספקיה. כחלק משליטתו במעבדה דרש אסלן לקבל מא' דיווח על הכנסות המעבדה והורה לו כיצד לנהוג בכספים. א' חשש מאסלן ומכרם לאור קשריהם עם נידאל ופאדי ולכן נענה לדרישותיהם, ואסלן ומכרם ידעו על חשש זה וניצלו אותו. סכום דמי הסחיטה שקיבלו אסלן ומכרם הוא בסך 554,637 ₪. בנוסף, דרש אסלן 15,000 ₪ בחודש כמשכורת הגם שלא עבד במעבדה, ובפועל העביר לו א' סך של 55,000 ₪ דמי סחיטה.

אסלן ומכרם אף הזמינו את א' לשיחת "בירור" כשהביע אי שביעות רצון מההתנהלות באזני אחת המזכירות. לפגישה זו הגיע גם נידאל שאיים על א' "שיוציא לו את המעיים" והבהיר לו שאם ברצונו לעזוב עליו לשלם לנידאל 300,000 ₪ ולאסלן 200,000 ₪ או 15,000 ₪ בחודש ככל שיבחר להישאר. בפגישה נכתב גם אסלן כאמור, ובעקבותיה החליט א' להישאר ולהמשיך לשלם את דמי הסחיטה.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

בנוסף, אסלן קיים שיחה נוספת עם א' ואמר לו: "לטיף מודע להקלטות, אין לך מה לספר למשטרה כי אין הוכחות, והיא יכולה לעזור לך 3-4 שבועות, ואחר כך נוריד אותך". מדובר באיום חמור ביותר מפיו, המנציח גם את חשיבות ההרתעה לצד העבירה ואת קשר השתיקה המאפיין אותה, והוא לבדו מחייב ענישה ממשית. גם בסמוך לסיום הקשר עם א', ביולי 2021, פעל אסלן לאיים על א' ומכרם הכה אותו באותו אירוע.

משך, הנסיבות מלמדות על מידת מעורבות ישירה של אסלן במעשי הסחיטה על פני תקופה ממושכת בת כשנה ושלושה חודשים, במסגרתה אף איים על א' באופן ישיר. דמי הסחיטה שקיבל הם בסך 554,637 ₪. מכאן, שמבלי להתעלם מכך שיחד עם מכרם שילם אסלן סך של 97,000 ₪ כשהחלה השותפות במעבדה, וגם אם נגרמו לו הפסדים – מידת הפגיעה בערכים המוגנים ממעשיו היא ברף גבוה וממשי.

55. בהמשך לביצוע עבירת הסחיטה באיומים, קיבלן אסלן ומכרם לדיהם את כספי פעילות המעבדה. בסך 554,673 ₪ בשנים 2020 ו- 2021 ולא דיווחו עליה במזיד, תוך שימוש במרמה עורמה ותחבולה ובמטרה להתחמק ממס (התביעה טענה לסך 609,637 ₪ שעולה בקנה אחד עם האישום השלישי אך לא עם המפורט באישום המס). סכום ההכנסה שהושמטה בשנת 2020 הוא בסך 366,615 ₪ ובשנת 2021, 188,021 ₪. אבהיר כי לא מצאתי כל משמעות לטיעון בדבר הוצאות או תשלומי מע"מ, על יסוד נימוקי כמפורט בענייניו של פאדי.

56. השילוב שבין האמור לעיל, הן לעניין עבירות הסחיטה והן לעניין עבירות המס, מוביל לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 25 חודשי מאסר ל-40 חודשי מאסר.

הנסיבות הקונקרטיות בעניינם של הנאשמים וקביעת העונש המתאים ביחס למתחמי הענישה שנקבעו

בעניינו של פאדי

57. פאדי בן 48, נשוי ואב לחמש בנות, ללא עבר פלילי, נטל אחריות לביצוע העבירות בשלב מוקדם של החליק, וחסך זמן ציבורי ניכר. ניכר כי נטילת האחריות על ידי פאדי אינה מהפה החוצה בלבד, כשבמסגרת הסדר הטיעון הסכים לחילוט בהיקף של 3,500,000 מתוך הרכוש התפוס מידי ביחד עם רכוש התפוס מידי נידאל. ובהתאם לסיכום ביניהם. חילוט אמנם אינו עונש (הגם שבבסיסו גם תכלית עונשית), אך הוא בעל משמעות בהיבט נטילת האחריות וחיסכון הזמן הציבורי - ומן הראוי לשקול זאת לזכותו.

58. הודאתו של פאדי בעובדות כתב האישום באה לאחר התיקון המשמעותי שבוצע בו במסגרתו נמחקו ממנו עבירות לפי חוק מאבק בארגוני פשיעה ועבירות חמורות נוספות. יש טעם מסוים בטענה בדבר הקושי שחוה פאדי בהתמודדות עם אישומים אלה שנמחקו ומהכתמת שמו בהיות הפרשה הנדונה מתוקשרת, והקושי הרב לבני משפחתו מכך ובכללם אשתו, אשר אף נעצרה למשך שבוע במסגרת החקירה.

59. פאדי עצור למן תחילת החקירה ועד היום, מאז חודש פברואר 2023. זהו מעצרו הראשון והיחיד והוא חווה במסגרתו קשיים לא מבוטלים, גם בשל האישומים שיוחסו לו במקור ואף בשל מצבו הבריאותי ומחלת האסתמה ארוכת השנים ממנה הוא סובל (נספח 3 לטיעון לעונש בכתב). השפעת החליק ומעצרו אף ניכרת

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

במצבה של בתו בת ה-9, כפי שעולה מהמכתב שצורף כנספח 1 לטיעון לעונש בכתב, שלא יפורט מטעמי צנעת הפרט. כלל האמור נשקל על ידי בעת קביעת עונשו.

60. בעת קביעת העונש שקלתי את הטענה לפיה עסקיו השונים של פאדי קרסו בעקבות הפרשה (נספחים 2א-12 אשר צורפו לטיעון לעונש בכתב). בנוסף, עיינתי במכתבי ההערכה והתודה המעידים על תרומתו לחברה ולקהילה. כמו כן, נתתי דעתי לדבריו של עזאוי, ראש העדה, אשר העיד במעמד הטיעונים לעונש ומסר אודות תרומתו של פאדי ופעולותיו לטובת פליטים מסוריה. אלה ישקלו לזכותו.

61. נתתי דעתי לטענת פאדי לפיה בכוונתו להסדיר את חוב המס האזרחי, אך בשלב זה, ללא אסמכתא מובהקת להסדרתו, אין בידי ליתן לה משקל. אציין את המובן מאליו - בעבירות מס, להסרת המחזל משמעות רבה לעניין העונש, ולש בה כדי ללמד על הפנמה ונטילת אחריות ממשית, שאינה מהפה החוצה בלבד. בנוסף, מקום בו מתחייב מס מן העבירה, אף יש בכך כדי לתקן את הנזק הכלכלי שנגרם לקופה הציבורית (רעי"פ 7851/13 חדר עודה נ' מדינת ישראל (25.10.2015)). משכך, באופן רגיל, ללא הסרת המחזל, ואף מכוח חשיבות הרתעת הרבים, אין מקום לגזור את עונשו של העבריין בתחתית מתחם הענישה שנקבע.

62. לאחר בחינת כלל השיקולים, ראיתי להטיל על פאדי עונש כולל המשקף את כלל האירועים (ומתחמל הענישה), וזאת בהתאם להוראת סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין.

בעניינו של ואסים

63. ואסים בן 48, נשוי, אב לילדה, רופא מוערך ונעדר עבר פלילי. ואסים נטל אחריות והודה בביצוע העבירות, ובכך חסך גם הוא זמן ציבורי ניכר. נתונים אלה ישקלו לזכותו.

64. הודאתו של ואסים באה לאחר התיקון המשמעותי שבוצע בכתב האישום המקורי שהוגש, בו יוחסה לו שייכות לארגון פשיעה. יש טעם בטענה לפיה שיוכו הנטען לארגון פשיעה פגע בו פגיעה קשה בפן האיש, החברתי והמקצועי ובמוניטין שצבר כרופא שניי, וכך גם מעצרו הממושך לראשונה בחייו ותפיסת כלל רכושו נוכח האישומים שהוגשו נגדו במקור, אשר כללו עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון. כלל האמור נשקל על ידי בעת קביעת עונשו.

65. בנסיבות המפורטות, בהינתן כלל הנתונים העומדים לזכותו, יהיה נכון לגזור עונש המשקף את הרף התחתון של מתחם הענישה, לצד רכיבי ענישה נלווים.

בעניינו של אסלן

66. אסלן בן 31, אב לשלוש בנות, הודה ונטל אחריות בשלב מוקדם של ההליך וחסך זמן ציבורי ניכר. נתונים אלה עומדים לזכותו.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

67. כמו בעניין יתה הנאשמים, גם הודאתו של אסלן בעובדות האישומים באה לאחר התיקון המשמעותי שבוצע בכתב האישום – ויש לתת את הדעת לקושי עמו התמודדו אסלן ובני משפחתו עת היו תלויים ועומדים נגדו אישומים חמורים מאלה בהם הורשע בסופו של יום, וביניהם חברות בארגון פשיעה.
68. כפי שעולה מהרישום הפלילי של אסלן, חרף גילו הצעיר, לחובתו הרשעה מיום 7.3.2023, בת"פ 22-11-6893 (להלן - **התיק הנוסף**). במסגרת התיק הנוסף, הורשע אסלן בעבירות של סיוע ליורה מנשק חם באיזור מגורים או במקום אחר שיש בו כדי לסכן חיי אדם, נשיאה והובלת נשק והיזק לרכוש בזדון. על אסלן נגזר עונש של 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל ורכיבי ענישה נלווים. בנסיבות אלה, וגם אם העבירות בתיק הנוסף בוצעו לאחר ביצוע העבירות בהן הורשע אסלן בתיק הנוכחי, ברור כי מעורבותו "הכפולה" בביצוע שני סוגי עבירות עומדת לחובתו.
69. בעת קביעת העונש שקלתי גם את פציעתו של אסלן, בחנתי את המסמכים הרפואיים אשר צורפו, ונתתי דעתי לקושי המיוחד שחוזה במאסרו/מעצרו בשל כך. בנוסף, שקלתי את הטיפול הייעודי אותו עובר אסלן במסגרת מאסרו בתיק הנוסף בשתי קבוצות טיפוליות בבית המאסר – וכי עולה שגילה מחויבות ורצינות במהלך הטיפול למן תחילתו – כמפורט בדוח הסוציאלי לוועדת שתרורים אשר צורף.
70. נתתי דעתי גם לעובדה שאסלן, נכון לנקודת הזמן הנוכחית, לא פנה לפקיד השומה לבירור סכום המס שנגרע מהקופה הציבורית כתוצאה מעבירות המס שביצע, ואף לא הציג סכום חיוב מאת פקיד השומה, או כל ראייה לכך שהסירו, או אישור מפקיד השומה לפיו לא קיים חיוב מס. ללא אישורים מהסוג הנדון אף לא ניתן להתחיל ולבחון את טענותיו בדבר הפסדים או העדר נזק בהקשר זה, ולא די בדוחות המס אשר הגיש.
- כידוע, מבלי להתעלם מרלוונטיות הנזק הכולל, ובכלל זה הנזק הכספי לקופה הציבורית כחלק משיקולי הענישה - בסוג זה של עבירות, מבחן ההכנסה הוא המבחן הקובע. החומרה טמונה בהתנהלותו המרמית של העבריין אשר העלים את הכנסתו, ובית המשפט הפלילי לא שם עצמו בנעלי פקיד השומה לשם חישוב מחדל המס שיצר הנאשם במעשיו (ראו עפ"י (מרכז) 29130-05-14 אהרון נ' מדינת ישראל (30:11.2014) והחפניות שם).
71. כפי שפורט בעניינו של פאדי, בעבירות מס להסרת המחדל משמעות רבה לעניין העונש ויש בה כדי ללמד על נטילת הפנמה ונטילת אחריות ממשית וכן כדי לתקן את הנזק הכלכלי שנגרם לקופה הציבורית. משכך כאמור, באופן רגיל, מקום בו לא פועל נאשם להסרת המחדל אין מקום למקם את עונשו בנתחיתית מתחם הענישה – זהו המצב בעניינו.
- במקרה זה הצדדים הסכימו בהסדר הטיעון על הטלת קנס בסך 600,000 שהוא גבוה מסכום ההכנסה אשר השמיט לפי האישום השישי (במונחים נומינליים), אך כידוע אין דינו של קנס כדין הסרת מחדל מס. עם זאת, ינתן משקל ממשי לקנס הגבוה המוסכם בעת האיזון בין העונשים שייגזרו, וכן לחרטה ולנטילת האחריות המופגנת גם באמצעותו.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

72. נתתי דעתי לבקשת הסניגור לחפיפה מלאה של העונש שיוטל לעונש המאסר שנגזר על אסלן בתיק הנוסף, ולבקשה זו לא אוכל להיעתר באופן אליו כיוון הסניגור. אמנם, מקום בו מוטלים עונשים בשני תיקים שונים, ניתן ומקובל להורות על חפיפה מסוימת, אולם חפיפה מלאה היא אקט נדיר, שאין הצדקה כלשהי לנקוט בו בנסיבות העניין שבפניי.

בעניינם של חאלד ושריף

72. הצדדים הגיעו להסדר טיעון בו הסכמה לעונש בעניינם של חאלד ושריף. משכך, הענישה המוסכמת תיבחן בהתאם למבחן האיזון מבלי שיקבע מתחם ענישה, ובשים לב לאינטרס הציבורי שבבסיס הסדרי טיעון (ראו: ע"פ 2021/17 מצגר נ' מדינת ישראל (30.4.2017)). בחינה מהסוג, גם על רקע מעשיהם של הנאשמים האחרים והעונשים שיוטלו עליהם, מובילה למסקנה כי מדובר בהסדרים ראויים שיש מקום לכבד.

קביעת העונשים

73. על יסוד כל המפורט לעיל אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 2 (פאדי)

- א. 28 חודשי מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו – 8.2.23.
- ב. 8 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו אחת העבירות בהן הורשע מסוג פשע.
- ג. 5 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו אחת העבירות בהן הורשע מסוג עוון.
- ד. קנס בסך 25,000 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא לאוחר מיום 1.9.24.
- ה. פיצוי לקורבן הסחיטה – א' בסך 4,000 ₪, לתשלום עד יום 1.9.24. התביעה תדאג למסור למזכירות בית המשפט את פרטי המתלונן ותודיע לו על זכאותו לתשלום הפיצוי.
- ו. חילוט בסך 3.5 מיליון ₪. הצדדים יעבירו בהמשך הודעה ביחס למקור ממנו יילקחו כספי החילוט, מתוך הרכוש התפוס.

נאשם 3 (ואסים)

- א. 20 חודשי מאסר לריצוי בפועל החל מיום מעצרו – 8.2.23.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

ב. 8 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו את העבירה בה הורשע.

ג. קנס בסך 13,000 ₪ או 13 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.9.24.

ד. פיצוי לקורבן הסחיטה – א' בסך 4,000 ₪, לתשלום עד יום 1.9.24. התביעה תדאג למסור למזכירות בית המשפט את פרטי המתלונן ותודיע לו על זכאותו לתשלום הפיצוי.

נאשם 5 (אסלן)

א. 26 חודשי מאסר.

עונש המאסר ירוצה בחופף ובמצטבר לעונש המאסר אותו מרצה הנאשם היום במסגרת ת"פ 6893-11-22, כך שהרכיב המצטבר יעמוד על 13 חודשי מאסר. יש ליתן את הדעת, ושקלתי נתונים אלה במסגרת בחינת היקף החפיפה, כי אלמלא התיק הנוכחי, ניתן להניח כי אסלן היה מרצה את מאסרו בתנאים נוחים יותר, זכאי לחופשות, ואף מסיים את מאסרו בדרך של שחרור מינהלי.

ב. 8 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו אחת העבירות בהן הורשע.

ג. קנס בסך 610,000 ₪ או 180 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.1.25.

ד. פיצוי לקורבן הסחיטה – א' בסך 4,000 ₪, לתשלום עד יום 1.9.24. התביעה תדאג למסור למזכירות בית המשפט את פרטי המתלונן ותודיע לו על זכאותו לתשלום הפיצוי.

נאשם 7 (חאלד)

א. מאסר בפועל כמניין ימי המעצר (8.2.23 - 4.10.23). למען הסר ספק, הנאשם ריצה את מלוא מאסרו ואין עליו לרצות תקופת מאסר נוספת.

ב. 5 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו אחת העבירות בהן הורשע.

ג. קנס בסך 100,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.9.24. באין כל מניעה על-פי דין, הקנס יקוּוּז מתוך כספי ההפקדה בתיק מ"ת 55691-03-23 והיתרה, אם קיימת, תושב לנאשם.

נאשם 9 (שריף)

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

10 יוני 2024

תפ"כ 23-03-55674 מדינת ישראל נ' אבו לטיף ואח'

- א. מאסר בפועל כמניין ימי המעצר (8.2.23 - 4.10.23). למען הסר ספק, הנאשם ריצה את מלוא מאסרו ואין עליו לרצות תקופת מאסר נוספת.
- ב. 5 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו אחת העבירות בהן הורשע.
- ג. קנס בסך 100,000 ₪ או 100 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.9.24. באין כל מניעה על-פי דין, הקנס יקוּזו מתוך כספי החפיקדה בתיק מ"ת 23-03-55691 והיתרה, אם קיימת, תושב לנאשם. ניתן צו למוצגים לשיקול דעת קצין משטרה ו/או התביעה.
זכות ערעור כחוק.

ניתן והודע היום ד' סיון תשפ"ד, 10/06/2024 במעמד הנוכחים.

בני שגיא, שופט
נשיא (בפועל)